DEVRİMCİ İŞÇİ

Sayı 9 — MAYIS–HAZİRAN TEMMUZ–AĞUSTOS 1980 — 1,- DM

Ortadoğu ve Türkiye'de durum ve ABD çıkarları

Bölge çeşitli ulusal ve mezhep ayrılıklarını bünyesinde taşımaktadır. (Sadece İran'da Arap ve Fars kökenliler, Kürtler, Azeriler ve Beluciler yaşamaktadır. Bunların bir çoğunda Şii ve Sunni mezheplerini benimsemekten ileri gelen ayrılıklar vardır). Irak-İran-Suriye gibi ülkelerin yönetimleri de mezhep bakımından farklılıklar göstermektedir. (İran, Irak'ın İran'daki Sunni Kürtleri kışkırttığını, Irak ise İran'ın, Irak'taki Şiileri Sunni yönetime karşı kışkırtıp örgütlediğini ileri sürmektedir) Libya ile birlikte İsrail'e karşı "kararlılık cephesinde" yeralan ve Irak'la ötedenberi çatışma halinde bulunan Suriye ise, Irak'ı, İran'a karşı tavrından dolayı Amerikancılıkla suçlamaktadır.

İran devrimi de gerçek bir halk devrimi tarafından gerçekleştirilebilecek olan şeyleri başaramamış, önderliğinin niteliğinden dolayı, ne içerdeki ne de dışarda bölge halkları ile arasında varolan sorunları çözememiştir. Irak'da S.Hüseyin yönetimi ise uzunca bir süreden beri "batı yanlısı" bir politikaya yönelmiştir ve İran ile Irak arasında meydana gelen çatışmalarda sergilenen tavırları onun bu politikasının bir sonucu olarak değerlendirilmektedir.

İran ve Afganistan'daki gelişmelerden sonra, tam ABD tarafından İran'a karşı yeni bir hareket başlandığı bir sırada İran'la Irak arasındaki (öteden beri süregelen) anlaşmazlıkların mevzii-sınır çatışmalarına dönüştüğü görüldü. Ve bu yüzden Luksemburg'un 1 milyon dolarlık yardımı ve Cumhurbaşkanının bir türlü seçilemeyişi ile meşgul olan Türkiye'de ve dünyada gözler bir kere daha Orta-Doğu'ya çevrildi. İran'da Kürtlerle merkezi hükümet kuvvetleri arasında çatışmalar sürüyor. ABD, Türkiye'den İran'a karşı ilan ettiği Ambargo'ya katılmasını istedi...

1. Orta-Doğu'daki ABD politikaları, İran'ın ABD'den kopmasından sonra onun Orta Doğu'daki temel dayanağını oluşturan Mısır-İsrail cephesinin güçlendirilmesine yönelmiştir.

Devamı 2. sayfada

HALKA
KALKAN
FAŞİST
ELLER
KIRILIR

1. sayfadan devam

Ortadoğu ve Türkiye'de durum ve ABD çıkarları

Bilindiği gibi Demirel, en son bir erken seçimi hedefleyerek bugünkü Yeni MC'yi oluşturmuştu. Arada geçen uygulamalar, giderek Demirel'in istediği gibi (bu gün tekelci burjuvazinin buhrandan çıkış için diğer en kuvvetli tercihi olan "açık faşizm"in de yerini tutacak) bir güçlü iktidar oluşturabilmesi ve bu yolla egemen sınıfların iktidar krizinin çözülmesi imkanını *zayıflatmakta ve hatta ortadan kaldırmaktadır.*

İşte bu yüzden Demirel Cumhurbaşkanlığı seçimini bir yönetim şekli tartışması için köprü olarak kullanmakta, güçlü bir iktidarın *oluşmasını sağlayacak yönde bir* "Anayasa değişikliği" sorunu ortaya atılmaktadır.

Anayasa değişikliği normal koşullarda Meclisin üçte iki çoğunluğu ile gerçekleşir. Meclis'te bir Cumhurbaşkanı seçimi için yarıdan bir fazla çoğunluğu bile sağlayamayan Demirel'in bu koşullarda böyle bir Anayasa değişikliği tartışmasını ortaya atması ne mana ifade eder?

Bu, herhalde, sadece başka ne yapacağını bilememekten ileri gelen birşey olmasa gerekir. Ve gene, Demirel'in böyle bir zorlamaya başvurabilmesinde, karşısındaki bir AP-CHP "diyalogu" geveleyip durmaktan başka birşey bilmeyen "Ecevit Politikası"nın da önemli bir payı olsa gerekir.

Ecevit, kendisinin birşey yapabileceğine her halde artık kendisi de inanmamaktadır. Bütün bu gelişmeler karşısında bir AP-CHP "diyalogu" önermekten başka yapacak birşey bulamamaktadır. Bu politikanın anlamı ise şudur: Ecevit, hem düzenin buhrandan çıkışının, hem de kendi (yüksek!) siyasi geleceğinin "kurtuluşunun", AP ile CHP'nin anlaşarak kitlelerin devrimci muhalefetinin bastırılması ile sağlanabileceğini düşünmekte ve bundan başka bir çıkış yolu da görememektedir.

Ecevit'in ısrarla bir AP-CHP diyalogunu önerip durmayı adeta "tek politika" haline getirmesi özellikle Ordu ve Tekelci burjuvazi içindeki "açık faşizm" eğilimlerine karşı bir AP-CHP koalisyonunun tercihini kuvvetlendirmeye yöneliktir.

Bunun anlamı ise şundan ibarettir: Ecevit egemen güçlere "eğer işçileri ve yoksul halkı ezecekseniz bizimle beraber ezin, bu şekilde daha güzel ezersiniz. Bu şekilde 'açık faşizm' gibi çirkin ve tehlikeli ezme yollarına da lüzum kalmaz" demektedir.

İşte, Cumhurbaşkanlığı seçimleri, bütün bu "seçenekler" konusunda da belirli bir "seçme" anlamına geldiği içindir ki, bu konulardaki kararsızlık ve bocalamaları da kaçınılmaz olarak yansıtmaktadır.

4. Şimdilerde, hemen herkes tarafından egemen sınıfların yönetim çıkmazlarının ve ABD'nin Orta Doğu daki çıkarlarının, Türkiye'de bir askeri faşist diktatörlüğü getirip dayatmakta olduğu kabul edilmektedir. Ancak, böyle bir değerlendirme kendi başına, yaşanılan süreçteki egemen sınıfların temel politikalarını açıklamaktan uzak kalmaktadır.

Yalnızca bir açık faşizm ihtimalinden sözedildiğinde, ağırlıklı olarak hükümetin tayin edilmesinde ordunun doğrudan bir şekilde belirleyiciliği (ya da ordunun doğrudan idareyi ele alması) akla gelmektedir.

Oysa bugün yaşanılan süreçte, egemen sınıfların sorunu sadece bu çerçeve içerisinde sınırlı görülmemelidir. Bugün egemen güçler açısından ağırlıklı olarak sözkonusu edilmesi gereken sorun, Ordunun işçilere ve halka karşı doğrudan bir taraf olarak kullanıldığı bir iç savaş sürecinin geliştirilmesi açısından değerlendirilmelidir. Sivil faşist çetelerin, işçilerin, devrimcilerin ve halkın üzerine saldırtılması ile başlatılan bir iç savaş süreci, şimdi artık resmi devlet güçlerinin halka ve devrimcilere karşı daha etkin bir tarzda saldırtıldığı bir aşamaya doğru geliştirilmektedir.

Aslında bu sürecin daha şimdiden kısmen yaşanır durumda olduğunu söylemek yanlış değildir. Demirel hükümetinin kurulmasından sonra gündeme getirilen uygulamalar sonucu Ecevit tarafından başlatılan bir süreç hızla derinleştirilmekte, Demirel Orduyu kendi sevk ve idaresi altında işçilerin, gençlerin, halk kitlelerinin üzerine saldırtmakta ve resmi devlet kuvvetleri giderek daha açık bir şekilde sivil faşist cinayet şebekelerinin hamiliği ve yardımcılığı görevini üstlenmektedir.

Yaşanılan sürecin en belirgin özelliklerinden biri, artık çoğu kere resmi devlet kuvvetlerinin açıktan yer aldığı kitlesel katliamların günlük ve sıradan bir olay haline getirilmesidir.

Bir yandan Türkiye-S.Arabistan-Irak gibi ülkelerle bu cephe takviye edilmeye (ve mümkünse bir pakt altında birleştirilmesine) çalışılmakta, diğer yandan da Orta Doğu ülkeleri arasındaki çelişmelerden yararlanılarak İran'ın da katılacağı güçlü bir Arap-Filistin cephesinin oluşturulmasına engel olunmaya çalışılmaktadır. Gerek İran'la Irak arasındaki çatışmalar, gerekse *İran içinde ve bölgede sınıfsal ve anti-emperyalist* bir temele oturmayan, dinsel ve "ulusal", vb. nedenlere dayalı çatışmalar, ABD emperyalizminin Orta-Doğu'daki yürüttüğü politikalarıyla tam bir uygunluk göstermektedir.

Özetle ifade etmek gerekirse, Orta Doğu ülkelerinin *burjuva yönetimleri tarafından izlenilen* dar-tutarsız politikalar sonucu, bölge halkları arasında varolan ayrılık unsurlarının *emperyalizm* tarafından kolaylıkla istismar edilebilir bir hale gelmesine yolaçmakta ve bölge halkları arasında emperyalizme ve İsrail-Mısır cephesine karşı güçlü bir Filistin-Arap *cephesinin* kurulmasına mani olmaktadır. Bir yandan ABD tarafından her zaman kolayca istismar edilebilecek bir nitelik taşıyan ayrım noktaları tutarsız politikaların da yardımıyla gittikçe keskinleştirilmekte, diğer yandan da ilginç bir şekilde çatışan tarafların hepsi diğerlerini "Amerika ya hizmet etmekle" suçlamaktadırlar. İran ve Suriye Irak'ı, Irak İran'ı, gene İran içerde kendilerine karşı acımasız bir savaş yürüten Kürtleri, ...hasılı herkes birbirini "Amerikan uşaklığı" yapmakla suçlamaktadırlar.

2. ABD'nin Orta Doğu'da uyguladığı politikalar, kuşkusuz ki Orta Doğu'daki Amerikan çıkarlarının korunmasında Türkiye'nin de "en iyi" bir şekilde kullanılmasını da öngörmektedir. Orta Doğu'da işler gittikçe kızışırken, ABD'nin, İran'a karşı uyguladığı "Ambargo" ya Türkiye'nin de katılmasını istemesi ve tam da bu sıralarda Suudi Arabistan ile Amerikan petrol tekelleri arasındaki "esrarengiz" bir adam olduğu söylenen Kaşıkçı'nın "zuhur etmesi" ilginç bir rastlantı olmuştur.

Gerçi Türkiye'nin (hele bugünkü yönetim şekli ile) kendisinden talebedilen şekilde İran'a karşı yürütülecek "Ambargo"ya katılması pek kolay birşey olmadığı için bu gerçekleştirilememiştir. Ama ABD'nin Orta Doğu'da kendi çıkarlarının korunması için Türkiye ye biçtiği rolün yerine getirilebilmesi için Türkiye ile yakından ilgilenmeye devam edeceğine hiç şüphe yoktur. Nitekim, ABD temsilciler meclisinin geçenlerde hazırlattığı raporda, Türkiye'nin Orta Doğu'daki Amerikan çıkarları açısından önemli bir rol oynayacağından sözedilerek, Türkiye nin ihtiyacı olan ekonomik-askeri yardımlar konusunda olumsuz hareket edilmemesi talebedilmekteydi.

3. Dışarda bütün bu gelişmeler olurken, içerde Cumhurbaşkanlığı seçimleri vesilesiyle egemen sınıfların yönetim çıkmazlarının belirli bir dönüm noktasına gelip tıkandığı gözlemlenmektedir. Bu tıkanıklığın nedeni, bugünkü koşullardaki bir Cumhurbaşkanı seçiminin, egemen sınıfların bunalımının çözümü için önlerindeki yollar konusunda da belirli bir tercih (en azından bir yanın ağırlık kazanması) anlamına da gelecek olmasıdır.

Bu durum özellikle AP'nin çıkmazları ve kararsızlıkları ile de ilgilidir. Demirel karşı karşıya bulunduğu açmazların bir sonucu olarak Cumhurbaşkanlığı seçiminin yarattığı durumu alabildiğine zorlamakta, kendi açmazlarını çözebilecek bir yol aramaya çabalamaktadır.

Demirel bizim gizli faşizm dediğimiz (parlamentonun ve onun bünyesinde oluşan hükü*metlerin yönetimde etkin bir rol oynar görün*düğü, fakat aynı zamanda kitlelerin düzene olan muhalefetlerinin bastırılabilmesi için resmi-sivil faşist saldırı araçlarının sonuna kadar uygulandığı) bir yönetim şeklini savunmaktadır.

Bu yazının son satırlarının yazıldığı sırada Tarsus'da, yoldan geçen bir aracın 15 yaşındaki bir kızın ölümüne yolaçması nedeniyle mahalle halkının yola (araçların hızlarını kesmelerini sağlamak için) kasis yapmaya kalkmaları üzerine meydana gelen olaylarda, jandarma komandolarının açtığı ateş üzerine 9 yurttaşımızın öldürülmesi TRT ve gazeteler tarafından (sıradan bir haber olarak!) veriliyordu...

Açmazları derinleştikçe, kudurmuş köpekler gibi saldırıyorlar.

Her saldırılarını, bu zulüm ve sömürü düzeninin yıkılması dpğrultusunda egemen sınıfların yeni bir açmazına dönüştürmek: ve yoksul halkımıza karşı işledikleri her alçakça cinayetin hesabını emperyalizmin ve sömürücü sınıfların bütün köpeklerinden teker teker sormak bizim de boynumuzun borcudur.

FİDEF ÜZERİNE ZORUNLU BİRKAÇ SÖZ...

Almanya'da bir yılı aşkın bir süredir faaliyet yürütüyoruz. Özellikle FİDEF ve ATİF gibi örgütlenmelerin (çok ayrı uçlarda duruyor görünmelerine rağmen) dağıttığı, parçaladığı devrimci potansiyeli toparlamaya çalışıyoruz.
Tüm anti-faşistlerin birliğini gerçekleştirmeye çalışıyoruz ve bu konuda oldukça olumlu adımlar attık. Ama bu süreç içinde özellikle FİDEF adlı örgütün devrimcilere karşı takındığı tutum üzerinde durmayı ve birkaç uyarıda bulunmayı yararlı görüyoruz.

*Türkiye'deki sınıf mücadelesi bugün artık TKP türü akımları devrimci saflardan fırlatıp atmış*tır. Bu guruplar tartışma konusu bile değildir Türkiye'de.
Almanya'da benzeri bir süreç, biraz ağır da olsa yaşanıyor ve yaşanacakta. Uzunca yıllar başka hiçbir doğru alternatifin olmaması sebebiyle de belli köşeleri tutan ve Alman ilericilerine kendilerini tek ilerici kuruluş diye tanıtan FİDEF'liler, ayaklarının altındaki toprağın kaydığını hissedince, bu olanaklarını devrimcileri jurnallemek için kullanıyorlar.

"Bizim radyo"nun Türkiye'deki devrimcileri polise ihbar ettiğini biliyoruz. İGD'lilerin polis arabalarıyla dolaşıp polise devrimcileri yakalattığını da biliyoruz. Ama bilmediğimiz ve yeni yeni öğrendiğimiz FİDEF denen örgütün aynı işi Almanya'da da yaptığı idi.
Almanya'da son politik gelişmeler, Alman hükümetini ilerici örgütlere karşı bir dizi "tedbir" almaya itiyor. Alman toplumunun "huzurunu" bozduğu gerekçesiyle (faşistlerden hiç huzursuz olmuyorlar) devrimci örgütlere karşı yoğun bir baskı politikası hesap ediliyor. FİDEF *işte burada sahneye çıkıyor ve kendisine yakışır bir şekilde efendisine yaranarak ve devrimcileri* JURNALLİYEREK kendisini kurtarmaya çalışıyor.

Bulundukları her yerde Alman demokratlarına devrimcileri "cani", "anarşist", "terörist" diye tanıtmaya korkunç bir çaba harcıyorlar. Köln'de Ford fabrikasında devrimci işçilere saldırmaya kalkıyorlar. Yine Köln'de SPD'lilere giderek, düzenlediğimiz "Belgelerle Faşizm" seminerini baltalamak, iptal ettirmek için aleyhimizde olmadık yalanı atıyorlar. Bizlerin "cani", "insan *yiyici terörist" olduğumuzu anlatıyorlar. Bu propogandayı ellerinden gelen* her yerde yapıyorlar.

Bu ve benzeri olayları sık sık duyuyoruz ve görünen odur ki duymaya da devam edeceğiz. Bundan dolayı FİDEF'e bir uyarıda bulunmayı doğru buluyoruz:

a)Devrimcileri karalamak için, faşistlerde uzunca süredir faaliyet yürütüyorlar. Türk Federasyonu bu konuda onlarca bildiri dağıttı. Eğer devrimcilere saldırmaya ve onları ihbar etmeye kararlı iseniz bu bildirileri size yollayabiliriz. Malzeme sıkıntısı çekmezsiniz.

b) Devrimcilere saldırmak küfretmek sizi nereye götürecek, kimlerle birleştirecektir ? Tabanınızda hala var olan iyi niyetli insanları bu yaptığınız ihbarcılığı nasıl anlatacaksınız ?

Bizler bu konular üstünde düşünmenizde yarar olduğuna inanıyoruz. Her ne kadar "dürüstlük", "ahlak","devrimci saygı" gibi sözcüklerin lugatinizde yeri olmadığını, burjuva entrikalarında kimsenin sizle yarışamayacağını bilmemize rağmen, biz kendi adımıza bu uyarıda bulunmayı devrimci bir görev bilmekteyiz.

Siyasi anlamda miradını dolduran FİDEF'i ne ökize benzemek için kurbağa gibi şişinmeler ne de yalan ve sahtekarlık kurtaramaz. Lenin'in yıllar önce yazdığı gibi "yalan, yalana dayalı övünmeler manevi ölümdür. Politik ölümün şaşmaz güvencesidir."

DEVRİMCİLİKTEN VAZGEÇTİK UTANMAK DA YOK!

Yanda hikayesini FİDEF'in yayın organı KURTULUŞ'tan (sayı 223) okuduğunuz bu olayda FİDEF ve DKP polisin sıkıştırmasıyla meydanı bırakıp kaçmışlardır. Onlar ancak egemen sınıflar müsade ettikçe eylem yaparlar.

FİDEF'in tabanındaki namuslu, demokrat insanlar buna ne diyor peki? Şefler şimdi de rüyalarında gördükleri (gerçi onlar böyle bir eylemi rüyalarında *bile* göremezler) *bir eylemi* mi gazeteye yazdılar? -Olayın aslı "Yörelerden Haberler Hamburg bölümünde.-

Anti - faşistler Hamburg'da faşist mitingi önledi

Anti-faşistler Hamburg'da faşistlerin yürüyüşünü Maocuların provokasyonlarına karşın önlediler.17 Mayıs'da 400 kadar faşist yürüyüş yapmaya kalkıştılar.Buna karşın,1500 anti-faşist,faşistlerin yürüyüş ve toplantı alanını yığınsal olarak doldurarak bu yürüyüşe meydan vermediler.Bu anti-faşist dayanışmada çok sayıda FİDEF'li işçi de yer aldı.Maocuların provokasyonu yüzünden polis ilerici işçilerimize saldırmaya kalkıştı.Maocular bu tür provokasyonlara daha önce de giriştiler.Faşistlerin borazanı Tercüman rumu kullanarak saldırıları FİDEF ve KOMKAR üzerine yıkmaya kalkıştı,işçileri FİDEF'e karşı kışkırtmaya çalıştı.Ancak işçilerimiz,Maocuların bu oyunlarına gelmiyecek ve faşizme geçit vermeyecektir.

MHP'nin FAŞİST KARDEŞİ NPD YABANCILARA SALDIRIYOR

Faşist Almanya Milli Demokrat Partisi (NPD) işte bu sloganlarla Baden-Württemberg eyalet seçimlerine katıldı. Şimdi de oluşturduğu *insiyatif* gurubuna *taraftar kazanmak* için heryerde bildiri dağıtıyor.

Alman halkının %87'lik bir çoğunluğunun yabancıları istemediğinden hareket ederek, yabancıların alman toplumunda erimesine ("Integration") karşı çıkıyor. Şu hedefler için halk oylamasına gitmek istiyor:

-Vatanımızın milyonlarca yabancı tarafından istilasına son!

-Burada yaşayan yabancıların dönme niyetini kolaylaştırıcı tedbirler alınmalıdır!
-Erime politikasına son. Yabancıların da milli ve kültürel değerlerini korumaya hakkı vardır!

NPD, Almanları şöyle korkutmaya çalışıyor: Halihazırda vatanımızda 5.5 Milyon yabancı yaşamaktadır. (4 Milyon kayıtlı, tahminen 1.5 Milyon kaçak) Biz Almanlar kendi vatanımızda yabancı durumuna mı düşeceğiz?

Görüldüğü gibi Alman faşistleri, büyük bir demagoji ile, tıpkı Türk faşistlerinin ve yobazlarının yaptığı gibi, yabancılara uygulanan assimilasyon politikasına karşı çıkmaktadır. Kendisini bu işle görevlendiren efendisi Alman sermayesinin *adını anmadan, sorunu milliyetçi* açıdan ele almaktadır. Halbuki herkes bilmektedir ki, assimilasyon Alman sermayesinin yöntemlerinden sadece bir tanesidir. Asıl diğer ana yöntemi, yabancılara hiç bir hak vermeden ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapmaktır.

Şimdi bu Türk ve Alman faşist baylara soruyoruz: Assimilasyon politikasına karşı çıkan sizler, Alman sermayesinin bize vermediği haklar konusunda ne yapmayı düşünüyorsunuz? Çocuk parası, emeklilik, vergi iadesi, seçme ve seçilme gibi haklarımızı almak için Alman sermayesi ile mücadeleye hazır mısınız?

Tabii hazır *olamazsınız.* Çünkü uşak *efendisine* karşı mücadele edemez. Gizliden gizliye olsa bile onun menfaatlerini korur. İşte sizin yaptığınız da bu!

Biz devrimciler, sırf assimilasyon politikasına karşı çıkmıyoruz, aynı zamanda çok daha büyük şiddetle yabancıların eşitliği için mücadele ediyoruz.

YABANCI İŞÇİLERE EŞİTLİK!

ASSİMİLASYON POLİTİKASINA SON!

TÜRKİYE'DEKİ FAŞİZME KARŞI DAYANIŞMA TOPLANTILARI:

Türkiye'deki gelişmeleri burada en geniş kamuoyuna duyurabilmek son derece önemli bir görev. Demokratik güçlere ulaşabilmek, tüm anti-faşist güçleri harekete geçirmek ve olan olayların iç yüzünü açığa çıkartmak gerekiyor.

Bu konulara yönelik bir dizi toplantı düzenlendi. Jürgen Roth gibi ilerici gazeteciler tarafından örgütlenen geceleri Devrimci İşçi'de destekledi. Aynı tür geceler Münih, Nürnberg ve Tübingen sehirlerinde de yapılıyor.

Aşağıda Frankfurt toplantısı ile ilgili bir yazı yayınlıyoruz:

Türkiyede olup bitenler, Türkiye sınırları içinde kalmıyor. Baskı, zulüm, işkence, faşist cinayetler, evrensel boyutları içinde tüm insanlığı ilgilendiriyor. Bu nedenle antifaşist Alman halkı, Sosyal Demokrat partililer, bilim adamları giderek tepkilerini yükseltmeye başladılar. Düzenledikleri seri toplantılarda bu tepkilerini açıkça Alman kamuoyunda sergilediler. Frankfurt'ta, Hamburg'ta, Berlinde ve daha başka yerlerde toplantıları izleyen binlerce Alman halkı, faşizme karşı direnen Türkiye halkı ile, ilerici, devrimci yurtseverlerle dayanışma önerileri getirdiler. Federal Alman Hükümetini, Türkiyedeki faşistlere ve halka işkence edenlere yardım etmekle suçladılar.

Ve bir kez daha görüldü ki, Türkiyeyi baştan başa bir hapisaneye çeviren emperyalizmin eli kanlı faşist kuklaları, ne Türkiye halkını, ne de dünya halkını kandırabilirler. Onlar istedikleri kadar "anarşi", "terör", "aşırı uçlar" safsatası ile zulmü, faşist cinayetleri saklamaya çalışsınlar. Bütün dünya biliyor Türkiyenini, Türkiye halkına zindan edildiğini. Gençlerin, öğretmenlerin, işçilerin, bilim sanat adamlarının, faşist cellatlarca nasıl katledildiklerini biliyor. Emekçi halkımız, bir zulüm makinası altında ezilirken, stadyumlar toplama kamplarına çevrilirken, ilkokul çocukları coplanarak zindanlara sokulurken, onlar dünyayı kör, alemi sersem mi sanıyorlar! .. Polis kılıklı faşistler, evleri basarak yaşlı genç demeden kurşuna dizmiyorlar mı? ... Üretimden, evinden ocağından alınan yoksul Anadolu çocukları, "Vatan hizmeti!" olarak patronların bankaları önünde silahlı nöbet tutmuyorlar mı?...

Tüm bu olup bitenleri, bilmez görünenler, yalnız ve ancak halkımıza kan kusturan faşist zorbalar ve emperyalizmin eli kanlı kuklalarıdır. Bu kuklalar, Batı'dan borç para isteyende insan haklarına saygılı kıravatlı uşak, Doğu'dan petrol isteyen de başı sarıklı, dini bütün müslüman,

Bu denli soytarı, bu denli düzenbaz politikacılar dünyanın neresinde ve hangi ülkesinde görülmüştür!..

İşte bütün bunlar, toplantılarda bir bir dile getirildi. Bazı SPD millet vekilleri, Uluslararası Af Örgütü Almanya Seksiyonu, Gazeteci-yazar Jürgen Roth'un ortaklaşa düzenledikleri , "Türkiyede Faşizm, Almanyada Bozkurtlar" konulu bu toplantıları Devrimci İşçi'de destekledi.

Toplantıların ilki geçtiğimiz Nisan ayının son haftasında Frankfurt'ta yapıldı. Salon Alman dinleyicilerle dopdolu idi. Radyo, televizyon ve gazetelerin konuya ilişkin yaptıkları yayınların da etkisi büyüktü kuşkusuz.

Konuşmacılar, Uluslararası Af Örgütü Almanya Seksiyonu başkanı Helmut Frenz, SPD Millet Vekili Coppık, Profesör Andreas Buro, Hessen Eyaleti Yeşilciler Gurubu adına Benny Peisser, Gazeteci Kamil Taylan'dı.

Olayların giderek bir içsavaşa dönüştüğünü ifade eden Akçam, "Türkiyede oynanan oyunların emperyalizmden, uluslararası tekelci kapitalizmden soyutlanamayacağını" anlattı, "Türkiye halkı, işçisi, köylüsü, memuru, ilerici aydını, demokratı ile Türkiyeyi onurlu bir ülke yapmanın, insanca, uygarca bir düzen kurmanın mücadelesi içindedir. Bu mücadelenin sonucu alındığı gün faşizmin kökü kazınacak ve Türkiye halkı aydınlık günlere kavuşacaktır." diyerek tamamladı sözlerini.

IMPRESSUM

DEVRİMCİ İŞÇİ

Kajen 22, 2000 Hamburg 11 tel: 366 678

V.i.S.d.P.: Sakir Akhan
Kajen 22, 2000 Hamburg 11

Auflage:10 000

Erscheinungsdatum: 21.6.1980

Bağışlar İçin Konto Numarası:
Hamburger Sparkasse - L.Ulusal
Bankleitzahl: 200 505 50
Kontonummer: 1152/760 169

İşkencecilere yardım

Helmut Frenz (Af Örgütü Sekteri), Türkiyede insan haklarının çiğnendiğine ilgiyi çekti. Özellikle işkenceler üstünde durdu. İşkencenin büyük bir insanlık suçu olduğunu, bunun İnsan Hakları Evrensel Bildirgesine, bu konuda yapılan Uluslararası çeşitli antlaşmalara ters düştüğünü vurguladı.

Frenz, Türkiyede öteden beri insanlık suçu işlendiğini ifade ederek, 12 Mart döneminde, daha sonra Demirel hükümetlerinde bu suçun ileri boyutlara vardığını söyledi. "Federal Alman Hükümeti, Türkiye halkına değil, işkencecilere yardım yapıyor!" dedi, "İnsan Haklarını ayaklar altına alan bir hükümete yardım etmek de bir insanlık suçudur." diyerek Federal Alman Hükümetini kınadı.

Gazeteci Kamil Taylan, Türkiyenin sosyo-ekonomik durumunu irdeledi, "pahalılık, yoksulluk, işsizlik altında can çekişen Türkiye halkı, yarınınına güvenini yetirmiştir, onun için de kendi düzenini kurmak için mücadele ediyor." dedi. Taylan, faşist zorbalıklar, cinayetler, işkenceler üstünde de ayrıntıları ile durarak ilginç örnekler sergiledi. Ancak halkın bu zorbalıklardan, baskılardan yılmadığını, tüm yurtta faşizme karşı direndiğini söyledi.

Dış yardımlara da değininen Taylan, "Federal Alman Hükümetine sormak gerekir, dedi, bu yardımları Türkiye halkına mı, yoksa halka baskı yapanlara mı yapıyor? dedi.

Daha sonra söz alan SPD Millet Vekili Coppik, Alman Hükümetinin dış politikasını, özellikle Türkiye'ye ilişkin politikasını eleştirdi, "Türkiye halkını, demokrasiyi savunanları değil, gericileri, faşistleri destekliyor!" dedi. Coppik, "SPD içinde bu ters politakayı eleştirenlerin çoğaldığını" ifade ederek, "Hükümeti doğru yola getirmek için mücadelenin sürdürüleceğini" söyledi.

Hessen Eyaleti Yeşilciler Gurubu Temsilcisi Benny Peisser de, Üçüncü Dünya Ülkeleri üstündeki emperyalist oyunlara değindi. Emperyalizmin bu ülkeleri bölmek, birbirlerine düşürerek parçalamak istediğini anlattı, çeşitli örnekler verdi. Sözü Türkiyeye getirerek, "Emperyalizm, en büyük kozlarını Türkiye üstünde oynamaktadır. Türkiyeyi güvenilir bir Ortadoğu Bekçisi, yeri geldiği zaman da bir savaş alanı yapmak istiyor" dedi Federal Alman Hükümetinin Türkiye'ye yardımı da bu amaca yöneliktir. Amerikan emperyalizminin sadık bir müttefiki olan bizim hükümetin de ortak çıkarları vardır Türkiye üstünde. O nedenle de yapılan yardım Türkiye halkına değil, emperyalist çıkarlar içindir." diyerek tamamladı sözlerini.

Profesör Andreas Buro, Türkiyenin baş sorununun emperyalizm olduğunu söyledi. Türkiyenin Alman emperyalizmine hangi noktalardan bağlandığını ayrıntıları ile anlattı,"Bağımlılık ilişkileri ortadan kalkmadıkça Türkiye kurtulamayacaktır."dedi.

Toplantının en ilginç konuşmalarından birisini Jürgen Roth yaptı. Gazeteci-yazar Roth, Türk faşistlerinin Almanya'daki eylemlerinden örnekler verdi, "Türkiye'nin faşistleri Almanyada besleniyor."dedi. Alman faşistlerinin Bozkurtlarla birlikte çalıştığını vurgulayan Roth, Alman polisinin, Alman hükümetinin bu duruma seyirci kalmasını eleştirdi.

Toplantıyı izleyen dinleyiciler, konuşmalar sonunda söz aldılar, "Türkiyede iç savaş var, faşizm var!" dediler, "Türkiye'de faşizme karşı direnen yurtseverleri yalnız bırakmamalıyız, onlarla dayanışma için de olmalıyız!" dediler . Daha sonra bu dayanışmanın biçimi üstünde tartıştılar.

Geç saatlere değin süren toplantının yankıları büyük oldu. Radyo, televizyon haber bültenlerinde geniş yer ayırdı. Günlük gazetelerin hemen hepsi toplantı ile ilgili ayrıntılı yayın yaptı. Kimi konuşmacılardan röportajlar yayınladılar. Olaydan rahatsız olanlar da vardı. Bunlar Almanya'daki Türkiyeli faşistlerdi. Faşistler örgütleri adına (Türk Federasyonu) toplantıyı protesto ettiler, basın bültenleri ve bildirilerle... Ne ki, Alman kanuoyu onları çok iyi tanıyordu. Almanyadaki eylemlerini de biliyordu;onlar salyalarını boşuna akıttılar.

"Türkiyede Faşizm, Almanya'daki Bozkurtlar" konulu toplantılar daha sonra Hamburg'da, Berlin'de tekrarlandı. Türkiye'deki faşizm, baskı, zulüm, işkence, faşist cinayetler lanetlendi. Dayanışma çağrıları ile konuşmalar son buldu. Alman kamuoyunda yükselen bu antifaşist dayanışma çağrıları giderek daha da genişleyecektir. Bu konuda biz Türkiyeli devrimcilere, demokratlara, işçilere de düşen görevler vardır.

TÜRKİYE'DEKİ FAŞİZME KARŞI DAYANIŞMA TOPLANTILARI:

4 Temmuz NÜRNBERG

5 Temmuz MÜNİH

6 Temmuz TÜBİNGEN

DEVRİMCİ İŞÇİ'den

TÜRKİYE VE GÖREVLERİMİZ

Türkiye'de son derece önemli politik olaylar yaşanıyor. Deyim yerindeyse Türkiye bir yol ayırımındadır. Bu yol ayırımı Egemen sınıflar açısından geçerli olduğu kadar, halk güçleri açısından da geçerlidir.

Egemen sınıfların krizi kendisini en somut biçimde Cumhurbaşkanlığı seçiminde gösteriyor. Henüz bir cumhurbaşkanı seçememiş olmalarının en önemli nedenlerinden biri Türkiyeyi önümüzdeki dönemde nasıl yönetecekleri sonucuna kendi açılarından cevap bulamamış olmalarıdır.

Ya sömürge tipi Faşizmin bütün baskı aygıtlarıyla işletildiği, ama göstermelikte olsa parlamenter yapının korunduğu bir yönetim, ya da açık faşist bir rejime geçiş. Her ihtimalde de devrimci güçler ve halk güçleri açısından baskı ve terörün daha da artacağı açıktır. Alavere dalavere kürt Memet nöbete çıkacaktır.

Halk yığınları açısından yol ayırımı da özellikle PRATİK bir sorun olarak kesinlikle ortaya çıkmıştır.

Yerel CHP yöneticilerine yönelik saldırılar egemen sınıfların bilinçli bir planıdır ve antifaşist bir potansiyel taşıyan CHP tabanını bu yol ayırımında kendi istedikleri tabanını bu yolayırımında kendi istedikleri yöne kanalize etmeyi amaçlamaktadır.

Bu doğrudan kendilerine yönelen saldırılar karşısında CHP'li taban ne yapacaktır? Ya işçileri Bakanın çok açık ve açık olduğu içinde aptalca söylediği gibi "Normal CHP'li" olacaklardır. Ya da "Anormal CHP'li" olacaklardır.

"Normal CHP'li" olmanın anlamı, faşist saldırılar karşısında susmak, "nereden gelirse gelsin teröre karşıyız" türünden tavır takınmaktır. Aşırı uçlar edebiyatı yaparak "Sağa da sola da karşıyız" diyerek faşist saldırılara seyirci kalmak ve bu katliamların gerçek yüzünü saklamaktır. Özellikle CHP yönetimi bu tavır içerisindedir. Ecevit, her saldırı olayından sonra, Demirel ve Türkeş'ten özünde farklı olmayan, "Terörü" şiddetle yeren demeçler vererek bu tavrı geliştiriyor. Amacı açık: Egemen sınıflara kendisini temiz göstermeye çalışıyor. Küçük kurultay'da bu tavrı çok açık ve net koydu: "Demokratik kitle örgütleriyle elele vererek demokrasiyi kurtaramayacağımız anlaşılmıştır... Bazı solcu aydın yazarlar.... bizim solcu militanlarla işbirliği yapmamızı istiyorlar, hayır ... ben (bu oyuna - D.İşçi) gelmeyeceğim."

Evet, ya "oyuna gelmeyeceğiz" denilerek faşizmin ekmeğine yağ sürülecektir, ya da bu mücadele de kesin tavır alınacaktır. Üçüncü yol CHP kitlesi açısından da yoktur.

Gün Sazak'ın öldürülmesinden sonra artan faşist saldırılar bu tercihi CHP'liler önüne getirip defetmiştir. Ya saldırılar karşısında eli kolu bağlı kalacaklar, ya da direnecek, binalarını, canlarını koruyacaklardır. Kayseride, Sivas'ta,Çorum'da tercih çoktan yapılmıştır. Tüm Anti-Faşist güçlerin direnişi aktif bir mücadele temelinde hayata geçirilmiştir. Yörelerde CHP'liler Faşizme karşı tek gücün tüm Anti-Faşistlerin birliği olduğunu yaşıyor ve öğreniyorlar.

Ecevit bu gerçeği görmüştür ve tüm gücüyle önüne geçmeye çalışmaktadır.

"Sağdan iktidar desteğinde gelen baskılar, bizi solun kucağına düşürmemelidir. Hiçbir CHP.'li güvenliğini solun silahları altında aramamalı, onların koruyuculuğuna sığınmamalıdır."

Çorum'da ikinci bir Maraş katliamı denemesi yapıldı. Fakat devrimcilerin örgütlü aktif direnmesi bu saldırıyı boşa çıkarttı. Tüm bu Anti-faşist güçler güvenliğini nerede arayacaktı? Ecevit'in demeçlerinde mi? yoksa barikatlarda mı?

İşte bu yol ayırımında, devrimciler yurt çap[...] daki direnişi, uzun süreli bir silahlı mücad[...] temelinde örgütleyerek, siyasi iktibara yöne[...] hale dönüştürerek tüm Anti-Faşistlere gerç[...] yolu gösteriyorlar.

Bu ölüm-kalım kavgası tüm acımasızlığı sürerken, bizlere burade ne tür görev düşüyor? Türkiye'de gecekondu semt[...] insanlar toptan işkenceden geçiriliyor, öldürü[...] yorlar. Halka yönelik terör ve toplu katliam[...] okul almaz boyutlara ulaşmıştır.

Ve tüm bunlara rağmen Alman kamuoyun[...] büyük bir sessizlik hüküm sürüyor. Demirel ülkede demokrasiyi korumaya çalıştığı hav[...] yayılıyor. Tüm bunlara karşı o halde bize düş[...] temel görev "TÜRKİYEYİ TANITMAKTIR[...] Bütün ilericileri, yurtseverleri, demokratl[...] uyarmak, bu barbar rejim karşısında sessiz ka[...] namayacağını anlatmaktır. Bütün güçlerimizi [...] ferber etmek bu ölü toprağını atmak zor[...] dayız. Bu konuda çok olumlu adımlar a[...] dı.

Bu amaçla sistemli bir faaliyete geçildi. [...] kısım SPD millet vekilinin dahil olduğu, Türki[...] geceleri düzenlemeleri desteklendi. Braunschwei[...] Frankfurt, Hamburg, Berlin'[...] Alman ilericilerin, gazetecilerinin düzenledi[...] geceler büyük ilgi gördü. Tüm Almanya çapın[...] 200.000'i aşkın Almanca, Türkçe bildiri[...] dağıtıldı. Her şehirde masalar açıldı, açık ha[...] toplantıları düzenlendi. Bu faaliyetle[...] olumlu ürünleri yavaş yavaş görünmeye ba[...] ladı. Alman parlementosunda Türkiyede işkenceler üzerine soru önergeleri veril[...] Avrupa parlementosunda tüm bu konular[...] araştırma yapılması ve Türkiye ile o[...] ilişkilerin gözden geçirilmesi istendi.

O halde elimizdeki tüm olanakları, bu yol[...] kullanmak önümüzdeki temel görevdir.

Sarumluluğumuz sadece bu kadar değildir. Tü[...] kiye ile dayanışma sadece lafta kalan bir şey o[...] mamalıdır. Bu destek ancak maddi bir yardım tamamlanırsa gerçek amacına ulaşır. En geniş ş[...] kilde devrimci harektimiz için bağış kampany[...] açmış bulunuyoruz, tüm arkadaşlar, bu kampa[...] yayı yaygınlaştırmak, genişletmek zorundadırla[...] Bu konuda bir diğer görev "Alternatif Türkiy[...] yardımı"dır. Alman hükümetinin Türkiyey[...] yaptığı geniş askeri ve mali yardımdır, halkımız daha fazla baskı ve şiddeti amaçlamaktadır. B[...] na karşı alman demokratları SPD milletvekille[...] ve gazeteci Jürgen Roth'un önderliğinde doğr[...] dan Türkiye halklarına yönelik bir kampanya a[...] mışlardır. Blunduğumuz yöre de Almanları b[...] kampanyayı desteklemye çağırmalıyız. Ayrı[...] kendimiz, giyecek ve ilaç yardımı organize e[...] meliyiz.

Bu konularda vakit geçirmeden faaliyete geçme en temel görevdir. Bu aynı zamanda Türkiye'de[...] kardeşlerimize karşı olan devrimci sorumluluğu[...] muzun da bir göstergesi olacaktır.

Sürekli üzerinde durulan, "dağınıklık", "düze[...] sizlik" Devrimci İşçi'nin düzenli çıkmasında [...] etkisini gösteriyor.

Geç çıkıyoruz çünkü:

1- Parasal sıkıntı çekiyoruz. Bölgeler gerek D.[...] gerek Türkei-İnfo paralarını düzenli göndermiyo[...] lar ya da hiç göndermiyorlar.

2- Bölgelerde olanlar - bitenler, gazete de yay[...] lanması gereken tüm yazılar zamanında gazetey[...] ulaştırılmıyor.

Gerek haber ve yazıların, gerek bölgesel ve gazet[...] paralarının aksatılmaden gönderilmesi gerekme[...] tedir. Şu soruya her arkadaş cevap vermek zoru[...] dadır "Devrimci İşçi'yi sürekli bir yayın olara[...] istiyormusunuz?" O zaman bu konuda yapması[...] gerekenler, yapınız, aksi taktirde böylesi bir ç[...] nak yok olacaktır.

Gelecek sayı, okurlarımızın ve gazete çalışa[...] larının Türkiye'ye gidecekleri düşünülerek Ey[...] ayı içerisinde çıkarılacak.

Ancak bu süre içerisinde de gazetemize dönük g[...] reveler (haber v.s.) aksatılmadan yerine getirilm[...] lidir.

Devrimci Selamlar

TURİZM ve TANITMA BAKANI BARLAS KÜNTAY BİR IRZ DÜŞMANIDIR

Son günlerde AP'li bakanların ahlaksızlıkları ile ilgili haberler basında yer aldı. Bunlara bir yenisini daha ekliyoruz.

BARLAS KÜNTAY, 1951 - 1955 yılları arasında Ankara Gazi Lisesi (İtfaye Meydanında) ne devam etti. Daha o zamanlar bir çok çapulcu işlerine katılarak, pek çok saldırı ve adam dövme olayında adı vardı. O dönemde babası Ankara Emniyet Amirliğinde bir üst görevliydi ve pek çok kanlı olayda bile suç üstü yakalandığı halde serbest bırakılırdı. Derslerinde tam anlamıyla geri zekalı olup, öğretmenleri tehdit ederek ve torpil ile liseyi zor zoruna belge almadan bitirebildi.

1957 de öğrenci olarak Avusturya'nın Viyana şehrine geldi Viyanada her türlü edepsizliği yapmağa devam etti. Önünden geçen her kıza sarkıntılık yapardı.

1957 nin yaz aylarında (Temmuz-Ekim ay[...] arasında) (Büyük bir olasılıkla ağustos ayında Viyana'nın büyük gazetlerinden biri ç[...] WİENER KURİER *) gazetesi 15 cm k[...] eninde iç sayfada bir haber yazdı:

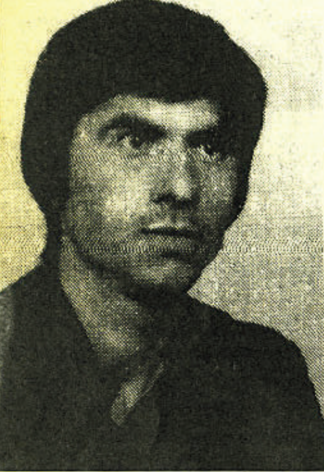
Barlas Küntay adındaki Türk, Viyana kıyıs[...] daki TUNA nehri plajlarında 13 yaşında bir kıza saldırarak ırzına geçti. Kızın çığ[...] ları sonucu polis tarafından yakalanan T[...] derhal sınır dışı edildi. 13 yaşındaki kız çe[...] li yerlerinden ısırılarak yaralanmıştır.

Barlas Küntay geri dönüp Türkiye'de AP [...] oldu ve Son Havadis gazetesinde muhabir[...] yaptı. Şimdi TURİZM ve TANITMA BAKA[...] ve AP Genel Sekreter yardımcısıdır.

*) Viyanada WIENER KURIER gazetesi arşivinde gazete bulunabilir.

fransa

Arkadaşımız Mehmet Yavuz Faşist Cânilerce katledildi

5.6.1980 Cuma günü saat 13.30 sularında işe giderken faşistlerce yolu kesilen Devrimci Arkadaşımız aldığı bıçak yarası sonucu hayatını yitirdi....

1974 yılından beri Fransa'nın Mundbelleird Kentinde Peugeuot otomobil fabrikasında işçi olarak çalışan, yiğit devrimci Mehmet Yavuz Devrimci Yol hareketinin Peugeuot fabrikansında ve o bölgede çalışmalarını ilk başlatan bir yoldaşımızdı.

Önce sendika (C.G.T.) ve daha sonra dernekte (işçi derneği) yürüttüğü mücadelede, kendisini kitleye kabul ettirmiş ve çevrede çok mutevazi ilişkiler kurarak gerçekten bir Devrimciye yakışır görevler yüklenmiş. Arkadaşımızın bu ilişkileri sonucu giderek kendisini gösteren belli bir devrimci yapılaşma bölgede kendisini göstermiştir. Gelişen bu örgütlenmeden korkan Peugeuot patronu ve onun ağzı salyalı türk kökenli Faşistler kudurganlaşarak bu örgütlenmeyi engelleme yöntemlerini denediler. Ancak patron ve Faşistlerin hedefi MEHMET YAVUZ idi. Çünkü Yavuz demek mücadele ve örgütlenme demekti, işte bundan dolayı MEHMET ortadan kaldırılmalıydı.

5.6.1980 Cuma günü 5 azılı Faşist araba ile yollarda devrimci avına çıkarlar, ama planlarında her şeyden önce hareketin temel direği MEHMET vardır. Ancak ilk'in MEHMET'in en yakın kavga arkadaşıyla karşılaşırlar ve araba ile takip ederek sıkıştırırlar. Fabrikanın araba park yerine kadar takip edilen arkadaşın üzerine gözü dönmüş bir canavarlıkla saldırırlar. Ve arkadaş hafif bir bıçak yarası alır. Tam bu sırada işine gelmekte olan Mehmet arkadaşımız arabasıyla park yerine girer. İşte bu anda Faşistlerden birisi "büyük Komünist" geldi, ne duruyorsunuz. Gebertin onu diye emir verir. Vahşi canavarlar gibi arkadaşımızın üzerine saldıran Faşistlerden YUSUF TEPE bıçağını arkadaşımızın kalbine saplar. 11 cm derinliğinde kalbinden aldığı bıçak yarası ile hemen can veren yiğit devrimci MEHMET YAVUZ arkadaşımız bir sıra neferi olarak aramızdan ayrılır.

MEHMET' İN MÜCADELESİ

- 1974 Peugeaut Fabrikasında işe giren arkadaşımız ilk mücadelesine sendikada başlar. Sendikal mücadelede demokrat ve devrimci arkadaşlarını temsilci seçtirir.

- Demokrat fransız kuruluşlarıyla ilişkiye geçerek Türkiyede olup bitenler karşısında tavır aldırmaya çalışır.

- Türkiyeli emekçilerin Peugeaut Fabrikasında uğradıkları baskı ve haksızlıklara karşı direnir, Türkiyelileri örgütlenmeye çalışır. Ve o güne kadar Sendikal örgütlenmede yabancı olan Türkiyelileri sendika üyesi olmasını sağlar.

- Pariste yürütülen kartsız işçilerin mücadelesine omuz vererek, açlık grevine katılır.

- Türklük temelinde örgütlenen işçi derneği içinde "ki Peugeaut nın kontrolunda ve her şeyi Peugeaut tarafınden sağlanan bir dernek aynı zamanda devrimci örgütlemeyi engelleme aracı" mücadele ederek Faşistleri dernekten temizler. MEHMET'in bu girişimi Peugeaut Patronu ve onun satılık Faşist tercümanlarını çılgına çevirir.

(Kimbilir belkide MEHMET'in öldürülme planı bu günden itibaren gündeme gelir) Dernek yeri Peugeaut Patronu tarafından alınır. Gerekce tamirat (!). Ancak daha sonra *büyük ülkü derneği* adı altında faşist örgütlenme sürdürülür.

Ama MEHMET'in mücadelesi daha büyük bir azimle sürer.

- 1 Mayısta DEVRİMCİ YOL Pankartı arkasında Türkiyeli emekçileri kavgada birleştirir.

- İşçi derneğinin Devrimcilerin ağırlığında olan bir yönetime kavuşturur ve Derneğin genel sekreterlik görevini üstlenir.

Öldürülmeden 1 hafta önce arkadaşlarıyla birlikte bölgedeki durumu değerlendiren bir yazıyı DEVRİMCİ İŞÇİ için kaleme alır.

Yiğit devrimci evli ve iki çocuk babası idi. Çocuklardan Devrim 3, Evrim 2 yaşında. Ama büyüyorlar...
Faşistlerin babasına dediği gibi... birer "Büyük komünist" olmak için....

YAVUZ YOLDAŞ
Sen rahat uyu, senin
mücadeleni yaşatacağız.

MONTBELIAD'dan
DEVRİMCİ ARKADAŞLARI!

Mehmet'in Devrimci İşçi için yazdığı yazı

Bizler Fransa'nın Montbeliard (Meşhur Fransa araba tekeli Peugeot'nun olduğu şehir) bölgesinde 1975'den beri çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Üç-dört arkadaşla başlattığımız çalışmalarımız; teorik yetersizliğimizden dolayı yavaş ilerliyor. Ve bugün sayımız elliye yaklaşmaktadır.

Çalışmalarımız süresince hatalarımız da olmaktadır. Bu önceden belirttiğimiz gibi siyasi yetersizliğimizin bir neticesidir. Şüphesiz bu hatalarımızın sürekli olacağı anlamına gelmez. Biz kavgayı, doğruyu pratikten öğreneceğiz. Ve G. Dimitrof'un dediği gibi; "Öğrenerek savaşıp, savaşarak öğreneceğiz".

Bugüne değin yeterli olmasa da bazı çalışmalarda bulunduk. Önce kitleyi toplayacak bir yer bulduk. Bunu; CFDT sendikası içindeki delege arkadaşlarımız vasıtasıyla sendikayı zorlayarak Belediye'den sağladık. Burda seminer çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Bu ara Strasbourg'daki arkadaşlarla ilişki kurduk. Oradaki arkadaşlar 15 günde veya ayda bir bölgemize gelerek çalışmalarımıza katkıda bulunuyorlar.

Burdaki varlığımızı en geniş şekilde kitleye 10 Mart 1980'de düzenlediğimiz Halk Gecesinde duyurduk. Selda ve Zulfü Livaneli ile birlikte bölgesel ozanlarında katıldığı bu Halk Gecesi bölgemizdeki ilk anti-faşist gösteri oldu. Türkiye'deki gelişmelerin ve Türkiye Halklarının

Bizler Fransa'nın Montbeliard (meşhur Fransa araba tekeli Peugeuot'nun olduğu şehir) bölgesinde - 1979'dan beri çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Üç-dört arkadaşla başlattığımız çalışmalarımız, teorik yetersizliğimizden dolayı yavaş ilerliyor. Ve bugün sayımız elliye yaklaşmaktadır.

Çalışmalarımız süresince hatalarımız da olmaktadır. Bu önceden belirttiğimiz gibi siyasi yetersizliğimizin bir neticesidir. Şüphesiz bu hatalarımızın sürekli olacağı anlamına gelmez. Biz kavgayı, doğruyu pratikten öğreneceğiz. Ve G. Dimitrof'un dediği gibi : "Öğrenmek savaşıp, savaşarak öğreneceğiz".

Bugüne değin yeterli olmasa da bazı çalışmalarda bulunduk. Önce kitleyi toplayacak bir yer bulduk. Bunu, CFDT sendikası içindeki delege arkadaşlarımız vasıtasıyla sendikayı zorlayarak Belediye'den sağladık. Burda seminer çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Bu ara Straubourg'daki arkadaşlarla ilişki kurduk. Oradaki arkadaşlar 15 günde veya ayda bir bölgemize gelerek çalışmalarımıza katkıda bulunuyorlar.

Burdaki varlığımızı en geniş şekilde kitleye 10 Mart 1980'de düzenlediğimiz Halk Gecesinde duyurduk. Selda ve Zülfü Livaneli ile birlikte bölgesel *ozanlarında katıldığı bu halk gecesi bölgemizdeki ilk anti-faşist gösteri oldu. Türkiye'deki gelişmelerin ve Türkiye halklarının kurtuluşunun kendi Devrimci* Yol'unda olduğunun vurgulandığı, sloganların haykırıldığı gecemiz faşistlerin ve Pegeuot patronunun yüreğine korku saldı.

Bu *gösteriden ve Türkiyeli Devrimci İşçilerin örgütlü mücadelesinden korkan Peugot işvereni Türkiyeli* faşistleri örgütlemeye başladı. Kendi işyerindeki faşist tercümanlarını bu işle görevlendirdi.
İlk iş olarak devrimcilerin denetimine geçen ve 1975'den beri göçmen işçilere ayrılan binada bulunan derneğimizin yerini elimizden aldılar. Gerekçe: dernek binasını tamir etmek (!). Aynı süreçte "Türk Toplumcu Derneği" adı altında faşist tercüman Ersin Tokiz başkanlığında faşist bir dernek *kurduruldu.*

Faşistlerin ve bu derneğin niteliğini gerekli yerlerle ilişki kurarak anlatmaya çalıştık. Dil sorunumuzun olması bu konudaki çalışmalarımızı yetersiz bıraktı. Ancak çalışmalarımız sonucu Belediye Başkanı (Sosyalist Parti'den) ve CFDT sendikası bölge temsilciliği Peugot işverenini protesto ettiler. Valilik bu dernek tüzüğünü *(dini çalışmaların amaç edinilmesi gerekçesiyle) önce onaylamadı. Ancak Peu*got'dan gelen baskıya da dayanamadı.

Bu günlerde ise işveren bu derneğe yer verme hazırlığı içinde.
Bizler,belediye vasıtasıyla iyi bir dernek yeri bulduk. 25.5.1980'de derneğimizin genel kurulu yapıldı. Çoğunluğu Devrimci İşçiden oluşan yeni yönetim göreve başladı.

1 Mayıs kavga gününde örgütlü bulunduğumuz sendikayla katıldık. On binlerce göçmen işçinin bulunduğu bölgemizde bir tek Türkiye'li devrimci işçilerin örgütlü şekilde katılması dikkat çekti.
Biz biliyoruz ki, gün mücadele günüdür..

Gün..sömürü ve zulme karşı,

Gün..bizi "modern köle" olarak gören Fransız Hükümet politikasına ve burjuvazisine karşı

. . . . *VE GÜN TÜRKİYE HALKLARININ KURTULUŞ KAVGASINI KANLA BASTIRMAK İSTE*–YENLERE KARŞI YENİ DİRENİŞ DESTANLARININ YAZILACAĞI GÜNDÜR.

YILMAK YOK...

TESLİM OLMAKSA ASLA !

K U R T U L U Ş A   K A D A R   S A V A Ş !

hollanda

FAŞİST YALAN VE DEMAGOJİYE İLGİNÇ BİR ÖRNEK

Hollanda'nın Nijmegen kentinde faşistler devrimciler adına bildiri bastırıp dağıtarak olaylar çıkarmak istemişlerdir.
Türkiye'den de tanıdığımız bu tip oyunlar, faşizmin yalan üstünü kurulu oluşunu açıklaması bakımından ibret vericidir.
Olay Nijmegen Türkiye'li işçiler derneği tarafından bir bildiriyle kamuoyuna açıklanmıştır.

Bir bildiri yazılarak

1- T C. Baş Konsolosluğuna
2- Yabancılar Polisine
3- Hollanda Polisine ve ilgili makamlara
4-Türk ve Hollanda basınına bildirilmiştir.

Bu bildirinirl ilginç bir bölümünü aşığıya alıyoruz.

SENİN BULUŞMA YERİN
TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ'DİR

SENİN ÖZ ÖRGÜTÜN
HOLLANDA TÜRKİYELİ İŞÇİLER-BİRLİĞİ (H.T.İ.B.)'DİR!!

HALKTAN ZORLA PARA ALAN
GERİCİLERİN ELLERİNİ KIRACAĞIZ

FAŞİST.İBRAHİM'DEN,RAMAZANdan
VE ONLARIN İŞBİRLİKÇİLERİNDEN
HESAP SORACAĞIZ!!

MAHİR ÇAYAN
ve YOLDAŞLARI
TÜRKİYE
HALKLARININ
DEVRİMCİ
MÜCADELESİNİN
ÖNDERLERİ
OLARAK
YAŞAYACAKTIR!

Sen yezitlere önder olup bizlerin işlerimizi zorlaştırıyorsunuz. Ayaklarınızı denk alın ve işlerimize burnunuzu sokmayın,zaman gelmiştir Atatürkten kurtaramadığımız özgürlüğümüzü, siz yezitlerin pis kanlarımızın sel gibi akmasıyla gerçekleşecektir. İstediğimiz her yesit öz babasını bizim bağımsızlığımız uğruna öldürecek kadar bizden yana olursa kurtuluş yolunu bulabilecektir.
Nijmegen'de Yurtsever devrimci halklarımızdan zorla para, toplayan Kibarlardan,Alilerden Mustafalardan,Hayrilerden mutlaka hesap soracağız.Süleymancılık adı altında çocuklarımızın beynini yıkamak isteyen faşistlerden çocuklarımızı kurtaracağız.

Camiie gönüllü para veren eller kırılmalı gerici yobazlardan mutlaka hesap sorulmalı.Sorulacatır.

KAHROLSUN FAŞİZİM, YAŞASIN MÜCADELEMİZ !!!
HALKLARIMIZIN
NİJMEGEN'DEKİ DEVRİMCİ ÖRGÜTLERDE TOPLANMASI GERİCİLERE VURULACAK
EN BÜYÜK ŞAMARDIR!

Kızıldere son değil,
savaşı sürdürüyoruz

DEV-GENÇ DEVRİMCİ SOL

braunschweig

Ülkemizde keskinleşen sınıf mücadelesine paralel olarak Braunschweig ve çevresinde de giderek artan faşist saldırıları teşhir etmek ve Alman polisinin ilerici-demokrat güçlere karşı bilhassa son zamanlarda giriştiği baskıyı protesto amacıyla 7 Haziran Cumartesi günü Braunschweig'ta bir yürüyüş düzenledik.

Yürüyüş hazırlıklarının çok kısa bir zaman içinde yapılmasına, Braunschweig'ta düzenlenen ilk yürüyüş olmasına, çevrenin desteği geniş olarak sağlanılamamasına rağmen, katılım oranı 500'ün üzerinde Türkiye'linin katılmasıyla beklenilenden de fazla oldu. Alman kamuoyunun da büyük ilgisini çeken yürüyüş te, ülkemizdeki zam-zulüm-işkence düzeni faşizm ve Almanya'da artan bozitlerin faaliyetlerinin yanısıra, her feniği ülkemiz halklarına sıkılacak bir kurşun olan Alman mali yardımı protesto edildi.
Yürüyüş boyunca ve bilhassa bozitlerin lokali önünde yapılan konuşmada tüm anti-faşistler faşistlere karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olunmaya çağrıldı. Ve sık sık "Halka kalkan faşist eller kırılır", "Kahrolsun faşizm" sloganları söylendi.
Faşizme karşı olan herkesin büyük ölçüde eylem birliğinin sağlandığı yürüyüşte bir avuç HK'lının dar gurupçuluk anlayışı, (80 kişi) bölücü tavrı anti-faşistlerin gözünden kaçmadı. Bu olumsuz tavır, yürüyüş sonunda kitleler önünde teşhir edildi.
Genellikle olumlu geçen, tüm demokratların, yurtseverlerin moral kazandığı, faşistlerin yüreğine korku salındığı yürüyüşümüz devrim andı ile sona erdi.
Yürüyüşten sonra halk ozanlarının türküler söylediği, Yılmaz Güney'in "SÜRÜ" filminin gösterildiği, 8 yıl önce katledilen HÜSEYİN ÇEVAHİR'i anma gecesi düzenlendi. Gece 500'ün üzerinde bir katılımla yapıldı.

salzgitter

Faşizme karşı mücadelemizin Devrimci Yol'da geliştiği şehirlerden biri olan Salzgitter'de 200 ün üzerinde kitle katılımı ile biz emekçilerin bayramı " 1 Mayıs" ı coşku ile andık.
Daha sonra Türkiye'deki faşistlerin karagün dostu Matthöfer'in konuşacağı Braunsachweıg' taki DGB sendikasının mitingine katılındı. Burada bakan Matthöfer Türkiye'ye yapılan mali yardımı haklı göstermek için elinden geleni yapmasına rağmen 500'ün üzerinde Türkiyeli'nin ve yüzlerce Alman emekçisinin yoğun protestosu karşısında kürsüden inmek zorunda kaldı.
Biz Devrimciler, ülkemizdeki faşistlere yardım edilen her feniğin halkımıza sıkılan bir kurşun olduğunu vurgulayan ve ülkemizdeki faşizmin iğrenç yüzünü teşhir eden bildiriler dağıttık, sloganlar söyledik. Alman ve Türk anti-faşistleri tek bir yürek, tek bir yumruk "Ülkü Ocakları kapatılmalıdır" "Bozkurtlar Braunschweig' ı terkedin" sloganlarını haykırdılar.
YAŞASIN ANTİ–FAŞİSTLERİN EYLEM BİRLİĞİ!
FAŞİZME KARŞI OMUZ OMUZA!

batı-berlin

Faşistler 14.6.1980 tarihinde saat 15.oo "Aşıklar Gecesi" adı altında bir gece yap istediler. Faşist propagandaları için araç o kullanacakları bu gece tüm anti-faşist demo derneklerin (TKP haricinde: Bu "TKP haric sözünün kullanılmasına yakında pek luzum mayacak zaten. Anti-Faşist bir eyleme TKP vizyonistlerin katılması olsa olsa bir "olağ lük" olabilir. Bundan sonra "TKP'lilerin b tıldığı" deyimi uygun düşecek, kazaran bir me katılırlarsa) eylem birliğiyle engellendi. nin yapılması gereken salonunun önüne 500 lik bir Anti-Faşist kitle giderek bekledi.
Gecenin başka bir salona alındığı haberi ge topluca oraya gidildi. 3 saatlik bir beklem sonra buradaki toplantı da engellendi. Fa daha sonra polis tarafından otobüslerle in dağıtıldı. Bu eylem HK, Atif, KSD H Devrimci Yol taraftarlarının güç birliğinin şarasıdır.

KAHROLSUN FAŞİZM !
YAŞASIN TÜM ANTİ-FAŞİSTLERİN EY BİRLİĞİ !

BERLİN İŞÇİ GENÇLİK DERNEĞİ'NİN BASIN BİLDİRİSİ

11.4.1980 tarihli basında da yayınlandığı Berlin'deki 8 Türkiyeli örgütün üyelerinin soyadınını ve adreslerini polise (polisin "D Koruma" bölümüne) bildirmeleri istendi. neğe polisin gönderdiği mektupta "Bu istek rine getirilmediği taktirde, 1000 marklık bir ödenecektir. Sizi bu cezayla baski altına yoruz deniliyordu.

Bugüne kadar "Bozkurtların" saldırılarına, lettin Kesim'in de ölümü içinde almak üzere yuman polis'in saldırıya uğrayanlardan, sal uğrayan derneklerin üyelerinden bilgi is ilginçtir.
Celalettin Kesim'in ölümünden sonra, iç senatörü Ulrich, Bölge belediye reisi Piets ve "Devlet koruma"-Yöneticisi Kittlaus "aşırı" derneklerin kapatılması gibi bir saplandılar.
Bay Ulrich "Sol derneklerin kapanabileceğ ancak "Bozkurt" diye birşeyin olup olma bilmediğini söyledi.

Bu tedbirler sadece ilerici derneklerin altında tutulması yıldırılması için alın Biz dernek üyelerinin adının, adresinin b mesiyle "Toplum düzeni'nin" sağlanması da ne gibi bir bağ olduğunu anlamadık.
Demokratik kitle örgütlerinin bu gibi metc la baskı altında tutulmasını kınıyoruz.
Saldırganların ve saldırıya uğrayanların tırılmasına karşı çıkılmalıdır.
Bu yolda tüm demokrat insanları bizimle d nışmaya çağırıyoruz.

avusturya

1964 'den beri kurulu bulunan ve bir yıl öncesine kadar sosyal demokrat unsurların yönetiminde olan Viyana Türk öğrenci derneği bundan bir yıl önce yapılan genel kurulda gerekli tüzük değişikliklerinin yapılmasının ve adının Viyana Türkiyeli öğrenciler derneği olarak değiştirilmesinin yanı sıra dernek yönetimi de devrimci ellere geçti. Ancak birden fazla siyasi görüşün asgari müştereklerde birlik yapmasıyla oluşturılan dernek yönetim kurulunun gerek homojen bir yapıya sahip olmayışından gerekse tutarlı bir mücadele çizgisinin izlenemeyişi (ki bu yönetim kurulunun homojen olmayan yapısının doğal bir sonucudur.) asgari müştereklerde dahi olsa birliğin pratiğe geçirilemeyişinden dolayı dernek olarak koca bir yıl kocaman bir "hiç" yapılabilmiştir. Nitekim geçtiğimiz Mart ayında yapılması gereken derneğin olağan genel kurulu çoğunluk sağlanamadığından yapılamayarak olağanüstü genel kurula gidildi. Oportünistler seçimleri kaybedeceklerini anladıklarından genel kurulu yaptırmamak için her yola başvurdular ama tüm engellere rağmen 27 Nisan 1980 pazar günkü olağanüstü genelkurulda yapılan seçimlerde çoğunluğu sağlayarak dernek yönetimine geldik ve dernek tüzüğünde yapılan ufak değişikliklerin yanı sıra derneğin adıda Viyana Türkiyeli Öğrenci-Gençlik Birliği olarak değiştirildi. (Böylece sadece öğrenci derneği olma özelliğini yitirdi aynı zamanda işçi gençliği de kapsamına alan bir niteliğe büründü.)
Genel kuruldan çok kısa bir süre sonra bir Mayısı kutladık ve dernek olarak Türkiyedeki somut durumuda özlü bir şekilde içeren türkçe bir bildiri çıkardık (Ayrıca Halkın fedaileri ile ortak almanca bir bildiri çıkardık) ve en geniş kitleye dağıttık.
1 Mayısta Halkın kurtuluşu sempatizanları ile ortak bir platformda birleşebildik ve bu yıl 1 Mayıs'ı geçen yıllara oranla daha görkemli, daha olumlu ve disiplinli bir şekilde geniş bir kitle katılımıyla kutladık. Netice sevindirici oldu.
Yürüyüş boyunca Türkiyedeki faşist baskı-şiddet ve terör eylemlerini, işkence olaylarını mümkün oluduğu kadar yerli ve yabancı kamuoyuna açıklamaya ve özellikle vurgulamaya çalıştık. Aynı şekilde hayatın her alanında disiplinli bir çalışmanın içerisine girmiş bulunmaktayız. Bu yönde çalışmalarımızı ciddi bir şekilde sürdüreceğiz. Ve ilerede çalışmalarımız hakkında daha geniş bilgi ve yöremizden haber iletmeye çalışacağız.

Viyanada Devrimci Yol Sempatizanları

hannover

NNOVER'DE "1 MAYIS"I KUTLADIK

nover'deki devrimci mücadelemiz her ge- gün gelişiyor.
nover Türkiyeli Devrimci İşçiler Derneği ık uluslararası dayanışma-mücadele günü- "1 Mayıs"a 400e yakın kişi ile katıldık. alabalık gurubu oluşturduğumuz, ve kadın daşlarımızın oldukça yoğun katılımından yı Alman emekçilerinin en fazla ilgisini n guruptuk. Yürüyüş boyunca Türkçe-Al- ca ülkemizdeki insanlık dışı düzeni, faşizmi tledik. Ülkemizdeki faşizmi teşhir eden riler, gazeteler dağıttık. Halkımızın yiğit gasının yanında olduğumuzu gösterdik. nover Ülkü Ocakları'nın önünde Devrimci er adına yaptığımız konuşma ve içilen im andı, faşistleri inlerine sıkıştırdı. lka kalkan faşist eller kırılır" "Savulun tler Dev-Genç geliyor" faşistlerin aşa- suratlarına tokat gibi çarptı. Bazı eksiklik- ize rağmen, 1 Mayıs yürüşü güçlü anti- t bir gösteri oldu.
a sonra tüm Türkiyeliler derneğimize t edilerek, 1 Mayıs'ın anlam ve önemi anla- . Mahalli ozanlar devrimci türküler söyle- .

ŞASIN 1 MAYIS!
AYIS 1977'NİN HESABINI SORACAĞIZ!
İZME KARŞI OMUZ OMUZA!

IZ - YUSUF - HÜSEYİN'LERİ MÜCADE- İZDE YAŞATIYORUZ VE YAŞATACA- !

layıs 1980 Cumartesi günü Hannover'deki Konsolosluğu'nun önünde DENİZ-YUSUF- EYİN yoldaşları ölümlerinin 8.yıldönümün- ir kere daha anmak ve ülkemizdeki zamları mü ve işkenceleri teşhir etmek için izin- ir gösteri yapıldı. Konsolosluk önüne biri- halkın da büyük ilgi duyduğu miting sıra- " DENİZ-YUSUF-İNAN SAVAŞA DE- " ve " FAŞİZME ÖLÜM,TEK YOL DEV- " sloganları söylenildi. Mitingin sonunda mciler konsolosluğun kapısına a-Zulme-İşkencelere karşı tek yol dev- yazılı bir pankart bırakarak dağıldılar. art Alman polisi tarafından daha sonra ldi. Daha sonra Hannover Devrimci İşçiler eğine gidilerek konuşma yapıldı. Devrim leri ile DENİZ-YUSUF-HÜSEYİN'leri .

IZ-YUSUF-İNAN'LARI UNUTMADIK !

ROLSUN FAŞİZM-YAŞASIN MÜCADE- IZ !

hamburg

HAMBURG'DA ANTİ-FAŞİST MÜCADELE

Son zamanlarda Almanya'da yoğunlaşan faşist terör büyük boyutlara ulaşmıştır. Paris'te,Hollanda'da,Frankfurt'ta ve Rüsselsheim gibi yerlerde yapılan saldırılar sonucunda Berlin'de de bir ilerici öğretmen katledildi. Tüm buralarda faşist saldırılar yapılırken,Hamburg'da da bu saldırıların bir bölümünü yaşadık.

Son bir yıl içinde anti-faşist mücadelenin boyutlarının yükselmesi,devrimci mücadelenin çeşitli alanlara yayılması (sendikalar ve gençlik) sonucu Hamburg'da da Devrimci İşçi saflarına yüzlerce insan *katılmış,yani Hareketimiz* kitleleri kucaklamaya yönelmiştir. Ustalarında dediği gibi "faşizm kitlelerin örgütlü gücünden korkar" sözü yine kendini doğrulamıştır. Bu gelişmeler sürerken faşistler hareketimizin kitlelerle kucaklaşmasını engellemek için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır. Bu süre içinde arkadaşlarımıza çeşitli saldırılar yapmışlardır. Kurşunlama,ev basma ,çeşitli tehditler gibi. Ama bu saldırı ve tehditler bizihiç bir zaman yıldırmamıştır,yıldıramayacaktır.

Olayların gelişimi şöyle olmuştur. Bildiğimiz gibi Almanya metropol bir ülkedir. Yani gelişmiş kapitalist bir ülkedir. Bu gibi ülkelerde burjuva kültürü hakimdir. Bu yoz kültür topluma şırınga edilerek kitlelerde burjuva ilişkiler belli ölçülerde hakim kılınır. Bu kültürden (gerçekten kültür denilirse!) en çok etkilenen toplumda dinamik bir role sahip olan gençlik kesimidir. Yani Almanya'da ve bu tür ülkelerde gençlik lümpen bir yapıya sahiptir. Faşistlerde bu yapıyı ideolojileri gereği kullanırlar. Yani bu yapı onların örgütlenmelerine elverişlidir,uygundur. Hamburg'da da bu tür yerlerde üstlenen faşistler,gençliğin çeşitli ihtiyaçlarını giderme yoluyla onları örgütlemeye çalışmaktadırlar. Bunun daha sonra ne gibi sonuçlar doğuracağını hepimiz biliyoruz. Türkeş'inde dediği gibi "ülkücü eylem adamıdır" yani içirirsin içkiyi,esrarı gönderirsin adamda vurur, ev de kurşunlar.. her işi yapar.

Mc Donalds denilen yerde üstlenen faşistler buradaki gençliği çeşitli yollarla kendilerine çekmeye çalışmışlardır. Hatta burda politika ile uzaktan yakından ilgisi olmayan kişileri dahi dövme yoluna gitmişlerdir. Daha sonra bölgedeki durumu değerlendiren arkadaşlar,buradaki gençliği nasıl faşistlerin ellerinden kurtarmak gerektiği hakkında durum değerlendirmesi yapıp,bu bölgedeki kişilerle ilişki kurma yoluna gitmişlerdir. Kısa zamanda buradaki insanlar devrimcilerle kaynaşmışlardır. Bu kaynaşma sonucunda faşistler iyice tecrit olmuşlardır. Öyleki gençlerin hiçbiri faşistlere selam dahi vermez olmuştur. Faşistler bu durum karşısında örgütlenmelerinin gereği demogojileri tutmayınca teröre,baskıya başvurmuşlardır. Buradaki insanlara sözlü ve fiili tehditler savurmak ve daha sonra dövme kovalamaca işleri başlamış,onlarda tutmayınca kurşunlama faslına geçmişlerdir. O bölgede oturan iki arkadaş yolda yürürlerken faşistler tarafından silahlı saldırıya uğramış,ancak olayı yara almadan atlatmışlardır. Daha sonra durum polise bildirilmiş ve her zaman olduğu gibi polis tavrını açıkça ortaya koymuştur. "can güvenliğim yok diyen arkadaşa,yoksa Türkiye'ye git demiştir." Akşam polis karakolundan dönen arkadaşlarımıza yine faşistler saldırıya geçmişlerdir. İlk önce bir arkadaşın evini basmaya kalkmışlar,orada komşuların ve evdekilerin camdan dışarı bakmasıyla korkup kaçan faşistler,daha sonra öteki arkadaşın evini basmaya yeltenmişlerdir,ancak durumun polise bildirilmesi ve polisin olay yerine gelmesiyle arabalara binip kaçmaya başlayan faşistler uzun bir kovalamacadan sonra 3 silah ve çeşitli suç aletleriyle yakalanmışlardır. Daha sonra bunlardan biri tutuklanmış,diğerleri serbest bırakılmıştır.

Tüm bu olup bitenlerden sonra faşist saldırıları açıklayıcı ve teşhir edici bir bildiri yazılmış, geniş bir şekilde dağıtılmıştır. Daha sonra da "Faşist saldırıları protesto mitingi" yapılmıştır. Yürüyüşe yaklaşık 1500 kişilik bir alman ve türk antifaşist kile katılmıştır. Bu miting'de ATİF, DEVRİMCİ İŞÇİ ve HDF gibi türk örgütleri yeralmıştır. Nedense olup bitenler sırasında 70 dernek üyeli FİDEF denilen besleme naylon federasyon ortadan yok olmuştur. Sosyal pratik kimin işçi sınıfının temsilcisi olup olmadığını ortaya koyuyor ve koyacaktır.

Tüm bunlar Hamburg'da olup biterken Hamburg yakınındaki Pinneberg denilen yerde de benzer olaylar yaşanmaktadır. Faşistler burada da cami kisvesi altında halkımızın dini inançlarını sömürme vasıtasıyla örgütlenmektedirler. Burada da faşistler saldırılarını ilerici olarak bilinendemokrat nitelikli insanlara yöneltmişlerdir. Ama ne yazıkki her yerde olduğu gibi cevaplarını almaktadırlar. Daha sonra bu bölgedeki demokrat,ilerici,anti-faşistlerin biraraya gelmesiyle bir dernek kurma kararı alınmıştır. Derneğin ilk kongresi 25.4.80'de yapılmıştır.

Bildiri dağıtma sırasında faşistlerle devrimciler arasında meydana gelen olayda iki faşist komaya girmiş,ve biride kör olmuştur. Faşistler bu olayı ve Reutlingen'de beraber yaşadığı kadının eski kocası *tarafından* kıskançlık nedeniyle öldürüldüğü polis tarafından açıklanan bir faşist için miting yapmak istemişlerdir. Devrimciler türk ve alman anti-faşistleri ile miting saatinde gidip yeri işgal etmişler ve de faşistlere mitingi yaptırmamışlardır. *Bu olay sırasında dikkati* çeken iki önemli nokta. Birincisi alman polisinin tavrıdır. Tüm Hamburg polisinin olay yerine yığılmasıyla faşistlere 2 saat içinde tekrar bir izin verilerek miting yaptırılmıştır. Bu *durum sırasında alman polisinin faşistlere* destek olduğu görülmüştür. İkincisi ise işçi sınıfının tarihsel partisi olduğunu iddia eden ,50 yıllık kış uykusundaki TKP'li hainlerin olay yerine polisin gelmesi ile polisin yaptığı bir iki ikazdan sonra alman dostları DKP'lilerle eylem anında eylemi yarıda bırakıp tüymeleridir. Tüm bunlar bize kimlerin dost,kimlerin düşman olduğunu açıkça göstermiştir. Ama ne yazıkki ne alman polisinin faşistlere açıktan desteği ne de revizyonistlerin hainlikleri bu mücadeleyi durduramıyor,durduramıyacaktır.

Miting alanının işgalinden sonra yürüyüşe geçildi. Polisin yürüyüşü dağıtma isteği,bizim kararlılığımız sayesinde hayal oldu.

Yeni bir engellemeden korkan faşistler çağrı bildirilerinin ancak yürüyüşden bir gün önce Altona Ulu Cami önünde dışarıdan toplama adamlarla dağıtabildiler. Bildirinin altına da nereden yürüyüşe başlayacaklarını yazmamışlardı.
Faşistlerin yürüyüş girişimi duyulduğunda Anti-faşist komite diğer örgütleride çağırarak bir toplantı yaptı. Gelişmeler bizi bir yere getirmişti. Ya faşistler bu yürüyüşleriyle sıkıştıkları köşeden çıkış yapıp *alanlarda faşist* propagandalarını yapacaklar ya da tüm devrimci, demokrat ilericilerin başlattığı kararlı mücadele onlara Hamburg da yer olmadığını tekrar gösterip inlerine kapatacakdı.
Bir günden az zamanda ne kadar güç toplayabilirdik? Ve daha önemlisi önceki eylemlerdeki kadar Alman ilericisinin katılımı sağlanabilirmiydi ki aynı gün Almanların çevre kirlenmesi ile ilgili ayrı bir yürüyüşlerinin olması bizi düşündürüyordu.
Tüm bunlar göz önüne alınarak toplantıda faşistlerin Altona'da konuşma yapacakları alanın yanındaki alışveriş merkezinde toplanılması kararlaştırıldı. Yeni gelişmelere ve güç durumuna bakılarak orada yapabileceğimiz eylem biçimleri yeniden değerlendirilecekdi. Anti-faşist Komite bir yandan da avukatla aracılığı ile yürüyüşün yasaklanması için girişimde bulunuyordu. Aynı gece Türkçe-Almanca bir çağırı bildirisi basılıp dağıtıldı.

Bu mücadele Anti Faşist Komite'nin pratikteki yararlılığını kanıtlamıştır. Ayrıca 4 Türkiye'li derneğin mücadele sıcağında biraraya getirilmesi sağlanmıştır. Böyle birşey Hamburg tarihinde ilk defa olmaktadır. Olay süresince D.İŞÇİ,ATİF,ATÖF,HK sempatizanlarının derneği,Barış Birlik ve resmen katılmamasına rağmen kitlesi eylemde yeralan Halkçı-Devrimci yanlıları eylem boyunca "Faşizme karşı omuz omuza,Kahrolsun faşizm,Halka kalkan faşist eller kırılır" dışında slogan atmamakta disiplinli ve tutarlı davranmışlardır. Bu birliğin tüm Almanya'da örnek olmasını dileriz.

Polisiyle, basın yayın araçları ile devrimci örgütler üzerinde planlı bir baskı, sindirme, yıldırma politikası uygulanırken faşistler de 7 Mayıs C.tesi günü için bir yürüyüş izni aldılar.

17 Mayısta Faşistlerin düzenlemek istedikleri yürüyüşün devrimcilerce engellenmesi ve 1.500 kişilik anti-faşist bir gösteri yürüyüşü haline dönüştürülmesi faşistlere, hangi "yasal izin"i ve hangi kurumları akralarına alırlarsa alsınlar, tüm antifaşistlerin karşılarına dikileceği gerçeğini gösterdi. Hayal ettiklerini gerçekleştirememek faşistleri daha da saldırganlaştırdı.

Nitekim 28 Mayıs günü meydana gelen bir olayda faşist Yusuf Kaya'nın öldürülmesi bir dizi yeni gelişmelere yol açtı. Bu olayı bahane bilen polis devrimci derneklere karşı uzun zamandır planladığı sistemli saldırıyı başlattı.

Anti-faşist mücadelede bu güne kadar önemli görevler üstlenen Devrimci İşçiler Birliği'nin kapıları gece yarısı polislerce kırılarak basıldı, üyelerinin evleri arandı. Bu sistemli daldırıyı burjuva basınının hep bir ağızdan asılsız suçlamaları tamamlıyordu.

C.tesi günü sabahtan Altona'da toplanılmaya başlandı. Orada Anti-faşist komitenin masası açılarak bildiriler dağıtıldı, panolarla faşizm ve işkenceler sergilendi. O sıralarda başka bir semtde çevre kirlenmesine karşı yapılan mitingde Anti-faşist Komiteden bir temsilci konuşarak Altona'daki eylemimizin niteliğini anlattı mitinglerinin bitiminde bizlere katılmalarını önerdi. Saat 2 de toplanan kalabalık 400 'ü buldu ve diğer Alman ilericilerinin bize katılmasından sonra faşistlerin miting yapacakları alanın işgal edilmesi kararlaştırıldı. Saat 3 dolaylarında kalabalık guruplar halinde Alman ilericileri gelmeye başladılar. O ana kadar polisin koruduğu alana kalabalık bir kitleyle marşlar söylenerek girildi. Kısa bir süre sonra polisin faşistlere ne pahasına olursa yürüyüş yaptırmak istediği anlaşıldı. Polisin faşistlerin yürüyüş güzergahını değiştirdiğini onlara Osterstrassede miting yaptıracağını öğrendik ve Altona'dan Osterstrasseye yürüyüşe geçmeye karar verdik.

2500 kişi dolayında kitleyle yürüyüşe geçildi, yol boyunca Faşizmi yeren Türkçe ve Almanca sloganlar atıldı. Osterstraseye yaklaşıldığında polisin yollara barikatlar kurduğu görüldü. Sık sık yol değştirip polisin barikat kuramadığı yerlerden Osterstrase yakınına kadar gidildi. 4 tarafı sıkı polis panzer çemberindeki faşistlerin toplandıkları alanın çevre sokakları gittikçe kalabalıklaşan 3 bin dolayında anti-faşist tarafından miting alanına çevrildi. Küçük guruplar halinde polis çemberinden geçebilen 1000 den fazla kitle faşistlerin toplandıkları alana girerek faşistlerin cılız seslerini boğdu. Geri kalan büyük bir kitle de uzun bir yürüyüşle faşistlerin yürüyüşe başlama yeri ve derneklerinin bulunduğu bölgede bir mitingle yürüyüşü bitirdi.
Faşistler bir kere daha "Hamburg'da Faşistlere Yer Yok" diyenlerden gereken dersi aldılar. 200- 300 kişilik toplama kalabalıkla mitinglerini güç bela panzer aralarında bitirip, polis denetiminde alanı terk edebildiler.

münih

1MAYIS

1 Mayıs Münih'te bu kez önceki senelerden daha farklı bir özellik taşıyordu. Strauss'un "sıçanlar ve sivrisinekler" diye nitelediği ilerici demokrat, yazar,gazeteci,sendikacı ve aydınlar 1 Mayıs günü 5000'in üzerinde bir katılımla gerçekleştirilen bir yürüyüşle bu haklı mücadelede yanlız olmadıklarını bir kez daha görürlerken,Strauss'un başlarında olduğu tüm gericiler de işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günü olan bu günde "adeta sıçanlar ve sivrisinekler gibi" deliklerine saklanmış ortada görünmüyorlardı. Antifaşistlerin birliği burjuvazinin yüreğine korku salarken,revizyonistlerin bu yürüyüşe katılmayarak sadece DGB'nin 1 Mayıs kutlamalarına katılmaları,oradaki emekçi kitlelerin "görerek,yaşayarak" öğrendikleri ibret verici bir ders niteliğinde idi.

Alman örgütlerin,sendika temsilcilerinin,gazeteci,yazar ve aydınların yanısıra Münih Antifaşist Dayanışma Komitesi de yürüyüşe katıldı. Özellikle disiplinli ve kalabalık bir kortej oluşumuz dostun düşmanın ilgisini çekti. eylemin öncesi,esnası ve sonrasında pratik işleri bizim omuzlamamız ise devrimci hareketin Münih'te de hızla serpilip gelişmesinin doğal bir sonucu idi. Faşizme karşı omuz omuza şiarı, 5-10 kişilik guruplarla,bizim gelişen kitlesel gücümüzün farklılığını ortaya koyan bir şiar oldu. Alman ve diğer ülkelerden guruplarla beraber haykırılan "Hoch die internationale Solidaritaet" sloganı ise enternasyonal dayanışmayı vurgulaması bakımından anlamlıydı. Yürüyüş almanca ve türkçe konuşmalardan sonra devrim andı içilerek bitirildi. Daha sonra topluca,komitece düzenlenen geceye katılındı.

3 MAYIS

3 Mayıs tüm Bayern'den gelen faşistler Münih'te "Türkçülük Günü" adı altında faşist propogandalarını yaptıkları bir gece düzenlediler. Geçen yılda olduğu gibi,devrimciler,demokratlar,anti

faşist güçler bu olay karşısında susmadılar.Bu eli kanlı halk düşmanlarının gecelerini protesto etmek için karşı yürüyüş izni alındı.Münih Antifaşist Dayanışma Komitesinin çağrısı biçiminde gerçekleştirilen eyleme 2000 kadar kitle katıldı.Alman polisinin olaydan bir gün önce başlayan eylemi engelleyici tavrı,eylem günü ve sonrasıda sürdü.

2 Mayıs'da (olaydan bir gün önce) yürüyüş iznini alan arkadaşımızın evine gelen polis arkadaşları merkeze çağırarak onları birtakım ihtarlarla yıldırmaya çalıştı. 3 Mayıs'ta olay çıkabileceği ve böyle bir durumda arkadaşların sorumlu tutulup ceza görecekleri söylenildi.Polisin bu antidemokratik,faşistleri korur tavrı arkadaşlara bir "göz dağı" vermekten başka birşey değildi.

"Ancak bu oyunu biliyoruz." Kararlılığımız mücadelemiz bu oyunları,bu engelleri bozdu.Yürüyüş disiplinli ve coşkun bir şekilde bitirildi, almanca ve türkçe konuşmalarla kamuoyuna faşist toplantının bu içeriği anlatılarak,faşistlerin bir tek şeyden,halktan, halkın birliğinden,birlikte mücadelesinden korktukları bir kez daha vurgulandı."Faşizme karşı omuz omuza" ve "halka kalkan faşist eller kırılır" sloganları antifaşistlerin coşkuyla haykırdıkları şiarlar oldu.Devrim andı içilerek yasal yürüyüş sona erdirildi...Ancak antifaşist kitle daha sonra faşistlerin türkçülük bayramı adı altında faşist propagandalarını yaydıkları binanın önüne giderek protesto gösterisini sürdürdü. Binanın kapısında oluşan bir kordonla giriş kapatıldı ve uzun süre faşistler içeriye sokulmadı. Ancak polisin yakıcı bir sıvı sıkarak müdahale etmesiyle büyüyen antifaşist gösteride almanca "Alman polisi faşistleri koruyor" sloganı uzun süre atıldı. Olaylar sırasında bir polis ve onun üzerinde antifaşist yaralandı. Bir saat süren gösteri sonunda kitle düzenli bir şekilde dağıldı. Gösteri boyunca polis izin alan arkadaşlarımızı sürekli tehdit eden tavrını daha sonra da sürdürdü. Arkadaşlarımız ertesi günlerde merkeze çağrıldılar. Fakat avukat tutularak,polisin avukatla ilişkiye geçmesi sağlanınca arkadaşlar polisin baskısından "geçici de olsa" kurtuldular.

6 MAYIS

6 Mayıs'ta Münih'te,bundan 8 yıl önce 6 Mayıs 1972'de oligarşinin zindanlarında faşist cellatların idam ettiği Deniz,Yusuf ve Hüseyin yoldaşları andık. 70'in üzerinde bir kitle katılımı ile gerçekleştirdiğimiz toplantıda devrim şehitlerimizi anarken,devrimci harekete olan inancımızı-direnen halkımıza olan bağlılığımızı tazeledik. Kollektif olarak hazırladığımız toplantımız, devrimci disiplin ve coşkuyla geçerken,gerek Almanya'daki gerekse Türkiye'deki direnen halkımıza,devrimci hareketimize karşı görevlerimizi,nasıl "daha iyi"yerine getirebileceğimizi tartıştık. Konuşmalar,şiirler,skeç ve devrimci türkülerimizi söyledik. Münih Halkçı Devrimci Birliğinden arkadaşlarında toplantımızda yer almaları bize şu şiarın doğruluğunu ve önemini bir kez daha gösterdi." Yaşasın Almanya'daki tüm Antifaşist,Anti-emperyalistlerin eylem birliği. Faşizme karşı omuz omuza".

Devrim andı içerek bitirdiğimiz toplantı, Almanya'daki devrimci görevlerimizi daha iyi yerine getirebilmemiz için bizi bir adım daha ileriye götüren,antifaşist mücadeleyi yükselten bir araç oldu.

MÜNİH'TEN DEVRİMCİLER

bonn

ÇOCUK PARASI YÜRÜYÜŞÜ

-Tüm Yabancı ülke işçilerinin katılımıyla gerçekleştirilen yürüyüş büyük bir başarıyla sonuçlandı.

-5.000'in üzerindeki tüm ülke işçileri "Yaşasın uluslararası dayanışma" sloganı ile işçi sınıfının enternasyonalist birliğinin çok olumlu bir örneğini verdiler.

-Türkiyeli işçiler Devrimci İşçi saflarında 2.000 kişilik bir kortej oluşturdular, ve Türkiye'deki faşist baskıları protesto ettiler.

Alman Hükümetinin haksız uygulamalarla tüm yabancı işçilerin çocuklarına ödedikleri paraları kesmesi üzerine oluşturulan komite önderliğinde uzunca zaman yürütüler mücadele Bonn'daki merkezi yürüyüşle sonuçlandı.

Bizlerden kesilen her 5 Mark'ın Türkiye'de kardeşlerimize sıkılan kurşun olduğunu bilen bizler bu uygulamayı en geniş şekilde protesto etmeliydik.

Alman Hükümeti bizlere vereceği her markı çok görürken, Demirel Hükümetine kardeşlerimize saldırtmak üzere, Panzerler, askeri araçlar yolluyordu.

Bu temel tesbitle geniş bir propaganda çalışması sonucu 2.000 kişilik bir katılım gerçekleştirildi.

Bu iki bakımdan önemli idi: Birincisi bu Miting ile birlikte ilk defa Almanlara gerçek gücümüzü göstermiş, kendimizi tanıtmış olduk. Bu son derece olumlu yeni ilişkileri geliştirdi.

İkincisi: şimdiye kadar yalan ve sahtekarlıklarla devrimci harektimize saldıran FİDEF'lilerin gerçek yüzünü açığa çıkarttı.

Almanya çapında en büyük örgüt havasını atan bu yalancılar bizlere, " bunlar 3-5 kişi" diyorlardı . Ama başlarına gelecekten korktukları için sudan bahanelerle resmen kaçtılar Böylece bu "korkunç" örgütün ne kadar balon olduğunu, Almanlar'da gördüler.

Aşağıda bu konuda komite'ye katılan arkadaşların açıklamasını yayınlıyoruz.

19 Nisan 1980 Tarihinde Bonn'da Yapılan Çocuk Parası Yürüyüşüne FIDEF'in Katılmayışı ile ilgili olayın kısa Özeti:

Merkezi yürüyüşün hazırlığı için 21.3.1980 tarihinde yapılan toplantıda komite üyeleri yürüyüş ile ilgili çeşitli sorunların yanı sıra yürüyüşe hangi milliyetlerin hangi sırada katılacağı konusunda konuşmuştur. Komitede bulunan diğer yabancı örgüt temsilcilerinin önerileri ile en kalabalık yabancılar gurubunu oluşturan Türkiyelilerin en önde gitmeleri önerilmiş ve bu öneri daha sonra oy birliği ile kabul edilmiştir. (Türkiye'den komite'de HDF, Devrimci İşçi, FİDEF vardır).

Bu alınan karardan sonra komite çalışmalarına katılan Türkiyeli örgütlerin hangi sırada yürüyecekleri konusunda da kısa bir tartışma olduktan sonra, Alman olan bir komite üyesi arkadaşın önerisi üzerine kura ile örgüt temsilcileri hangi sırada yürüyeceklerini çekmişlerdir. Kurada HDF'in birinci sırada DEVRİMCİ İŞÇİ'nin ikinci sırada, FİDEF'in üçüncü sırada yürüyeceği tespit edilmiştir.

Yürüyüşten önce 11 Nisan 1980 tarihinde yapılan toplantıda yürüyüş ile ilgili harzırlıkların son bir değerlendirilmesi yapıldıktan sonra, komite toplantısına katılan (eski FİDEF temsilcisine göre daha üst düzeyde olan!) bir FİDEF temsilcisi, toplantılara katılan genç arkadaşlarının yürüyüşte sıra ile ilgili karar konusunda bir hata yaptığını ve FİDEF'inDEVRİMCİ İŞÇİ'nin arkasında yürüyemeyeceğini söylemiştir. Gerekçe olarakte, FİDEF'in 80 derneği olan bir Fedarasyon olduğunu, 20 bin üyesinin olduğunu, Devrimci İşçi'nin Darmstadt'ta bir dernek olduğunu ve siyasetinin Türkiye'de DEVRİMCİ YOL olduğunu ve DEVRİMCİ YOL'un Türkiye'de bir arkadaşlarını öldürdüğünü vs. vs. (bu hikayelerle Devrimci İşçi'nin arkasında gitmemekte ne kadar haklı olduklarını anlatmaya çalıştı ama, nedense komitede bulunan hiç kimseyi de inandıramadı...). Bütün bu olayların arkasından FİDEF Yönetim Kurulunun iki gün sonra toplantı yaparak yürüyüşün en arkasında FİDEF pankartı arkasında (en arkada giderek FİDEF'in

gücünü göstermesi konusunda) karar verm
kararlaştırıldı. İki gün beklendi ve FİDEF Yö
tim Kurulu yürüyüşe 10 kişilik bir temsilci
delegasyonu ile katılmaya karar verdiği konus
da komite yöneticisi arkadaşa haber gel

Daha sonra bu karar da değişti ve FİDEF
Ruhr eyaletinde bulunan dernekleri ile yürüyü
katılacağı bildirildi. Ve neticede 20 bin kişi
80 dernekli dev bir federasyon, buradaki i
vatandaşların üç beş markına el koyan B
Alman Hükümetinin haksız çocuk parası uygu
masına karşı yapılan merkezi bir yürüyüşte Ru
bölgesini dahi mobilize edemiyerek 3-4 kişi
bir onur kurulu ile katılarak, sırf "Darmstad
Devrimci İşçi Derneği'nin" arkasından yürün
mek için, buradaki işçi arkadaşların böyle som
sorunları karşısında ne kadar samimi bir politi
izlediğini ispatlamış oldu.

osnabrück

7500 Türkiye'linin yaşadığı ve çevresinde ke
dinden başkasına yaşama hakkı tanımayan faşi
ler senelerdir ortalığı boş bulup aktif ve örümc
ağı gibi, Osnabrück'ün merkezinde ve çevresin
ibadet merkezi ve şubeleri adı altında örgütle
mişlerdir. Halkın üzerine amansızca baskı ve p
kolojik etki yapmışlardır. Tabi ki Türkiye'
faşist saldırıların artmasıyla ona paralel olar
buradada boş durmamışlar terör estirmişlerd

Bu durumun böyle gitmeyeceğini kavrayan an
faşist demokrat halkımız faşist güçlere ka
Osnabrück ve Çevresi Türk İşçileri Derneği'
kurmuşlar (Nisan 1977). Fakat bölgede, Türk
ye'mizde gelişen faşist olayları ve faşizmin ger
karekteri olan baskıyı, katliamı, zammı, zulm
ve işkenceyi işleyip antifaşist güçleri bilinçlend
mek, teorik ve pratik olarak faşizme ve kayna
landığı odaklara karşı kanalize edecek ve k
lelere devricmi insiyatif koyacak, her harek
Türkiye somutuna paralel olarak geliştirec
devrimci unsurların bölgede bulunmayışlarınd
başı bozuk, dağınık ve kendiliğinden gelişen b
örgütlenme gerçekleşmiştir.

Bu durumu kendilerine fırsat edinen revizyoni
lerde boş durmamışlardır. Hiç bir bilimsel
teorik çalışma yapmadan Osnabrück ve Çevr
Türk İşçileri derneğini bir takım entrikala
revizyonizmin batağına sürüklemişlerdir.

Bu bölgeye gelen biz DY. sempatizanları olar
bizi bekleyen iki temel görev vardı.

Birinci temel görevimiz revizyonizmden kayna
lanan pasifizme ve dağınıklığa kendiliğind
gelişen olaylara karşı bilinçli bir mücadele ver
mesiydi.

İkinci temel görevimiz ise antifaşist, ilerici d
mokrat, yurtsever halkımızın sempatisini kaza
mak ve onların bütün sorunlarına koşm
devrimci hareketimizi geliştirmek ve yaym

için bilimsel nitelikte eğitim çalışmaların
gerçekleştirilmesi idi.

Yurtsever halkımızın sempatisini kazanan harek
timiz ve çalışmalarımız çok güç ve çok z
koşullar altında gelişmeye başlamıştır. 1 se
gibi kısa bir zamanda kitleleri kucaklayan
gelişen olaylar karşısında kesin tavır alan bir ya
geliştirmiştir.

Bölgemize gönderilen Devrimci İşçi ve Özel sa
lar yurtsever halkımıza en geniş bir şekil
iletilmiştir. Yapılan aktif ve kararlı çalışma
karşısında irkilen faşist kuduz itler gerilem
zorunda bırakılmıştır.

Bu arada derneğimizin yeni yapılan Genel Kur
lunda "Devrimci Yol" sempatizanlarının e
dernek yönetimine faşist olaylar karşısın
neden tavır almıyorsunuz sorusuna, revizyo
min ağına takılmış fakat tabanında gerçek yu
sever olan halkımız üstdeki kariyerist ve rev
yonist şeflerin ağızlarıyla içlerine sindiremed
lerinden dolayı, yapılan aktif çalışmaların
suçlama yönünü seçmişlerdir.
Şöyleki: "sizler Osnabrück'e gelene kadar faşi
lerden hiç ses çıkmıyordu" diye işi geçı
senelerden örneklemelerle geçiştirmişlerdir.
kat bütün bu gelişmeleri çok iyi değerlendi
Devrimci Yol sempatizanlarının senelerdir b
geciliğe, hemşeriliğe, dağınıklığa ve pasifizme
le hele devrim anlayışlarından kaynakla
revizyonizme karşı mücadelesi başarıya u
mıştır.
Ekilen devrimci tohumlar yeşermeye başlan
tır. Yeni dönem çalışmalarımıydada zorlu gü
mücadele dolu günler biz DY. sempatizanla
beklemektedir. İleride daha başarılı daha a
çalışacağımızı bütün yoldaşlarımıza duyuru

Osnabrück Devrimci Yol Sempatizanların

Dünya'da gelişen devrimci hareketleri bastırmayı amaçlayan kontrgerilla örgütlenmesinde eğitim önemli bir yer tutuyor.

Amerikan Emperyalistleri başta kendi ülkelerinde olmak üzere diğer emperyalist ülkelerde de var olan okullarında bu eğitimi gerçekleştiriyor.
CIA'nın kontrolünde olan bu okullarda geri kalmış ülkelerden gelen az sayıda seçkin subay ve polis, çeşitli konularda eğitimden geçiriliyorlar.
Bu okulların önemlilerini şöyle sıralamak mümkün:

FORT–BRAGGBu okulda general düzeyinde subaylar eğitilirler. Sadece 1963 yılında 100 e yakın generalin bu okulda eğitimden geçtiği tesbit edildi.

PANAMA FORT–SHERMAN generalin altında çeşitli rütbelerden subaylar eğitiliyor. Her yıl ortalama 1400 civarında subayın karşı gerilla taktikleri, işkenceler v.b. konularda eğitim gördüğü tahmin ediliyor.

WASHİNTON POLİS AKADEMİSİ - Bu okulda çeşitli ülkelerden seçkin polis şefleri eğitiliyor. İşkence içsavaş teknikleri kontr-gerilla konularında eğitim görüyorlar.

Her yıl ülkemizden yüzlerce subay, polis görgü ve bilgileri artırmak amacıyla Amerikaya gönderilirler. Böylece hangi konularda görgü ve bilgi artırdıkları daha iyi anlaşılıyor.

Sadece Amerika da yapılmıyor bu eğitim:
NAPOLİ (İTALYA'DA) Nato savunma kolejinde kontr-gerilla eğitimi yapılıyor.
ALMANYA'DA Washington Polis Akademisi kontrolünde bir okulda Kontr-gerilla harekatında önemli yeri olan jandarma komandolarının eğitimi sağlanıyor.
Bu okullarda neler okunuyor? Neler anlatılıyor? Kimler bu okullara gidebiliyor ve yapılan eğitimin amacı nedir? Bu gibi önemli soruların cevabını vaktın savunma bakanı, şimdiki Dünya Bankası başkanı Robert Mc Namara'dan dinleyelim:
"Az gelişmiş ülkelerin yeterli bularak seçip gönderdikleri ve Birleşik Devletlerdeki ve yabancı ülkelerdeki Askeri okullarımızda Eğitim Merkezlerinde eğittiğimiz subaylar Amerikalıların ne yapmak istediklerini ve nasıl düşündüklerini gayet iyi bilen kimseler olup liderlik mevkiinde bulunmalarının ne kadar önemli olduğunu belirtmeye ayrıca gerek duymuyorum." Böyle diyor, peşinden koşup para dilendiğimiz Dünya Bankası Başkanı, ve ekliyor "Böyle kimselerden dost edimenin değeri ölçülmeyecek kadar fazladır." Böylesi "dostlar"ın bizim *dilimizde de adları bellidir. Bunlar HAİN, SATICILIK, İŞ BİRLİKÇİLER'dir.*

Gerçekten bu okullarda ders görenler efendilerinin yüzleri kara çıkarmadılar. Bunlarda birkaç isme ve ne yaptıklarına biraz yakından bakalım.

İsmi PİNOTTCHE (Pinoşe) ülkesi ŞİLİ, yaptığı iş 1974 yılında askeri darbe. Şili Bakır demektir. Dünya'daki bakırın % 30una yakın Şili'de çıkartılır. Bakır haberleşmede ve Radyo Televizyon alanında en çok kullanılan madendir.

Ve bakır ITT demektir. ITT (uluslararası telgraf televizyon şirketi) çok uluslu bir Amerikan firmasıdır ve Şili bakırını kullanır.

Allende Şili'de 1971 yılında seçimle işbaşına geldi. Marksist olduğunu söyleyen ilerici bir kişi idi. "Mademki bu bakır bize ait, niçin bunu biz kendimiz üretmeyelim? Niçin yabancılara yok yere peşkes çekelim?"dedi ve Bakır millileştirildi. Ondan sonra ilginç olaylar gelişti Şilide.

İTT 800 milyon Dolarla KİSSİNGER'e gitti, Kissinger bu parayla CIA'ye gitti. CIA Fort-Bragg okuluna. Orada eğitim gören bir general, Pinottche eğitildikten sonra bu parayla Şili'ye gitti. Ve hep bildiğimiz olaylar oldu. "Ortalık karıştı Şili'de", "Kardeş kavgası ve anarşi arttı" Türkiye'den de biliyoruz "Anarşi ve terör" artınca "Devletin ve milletin birlik ve beraberliğini sağlamak" üzere "anarşi ne karışıklığa karşı" ORDU duruma müdahele eder. Şili'de de yine aynı bahanelerle seçimle işbaşına gelmiş bir partiye karşı darbe düzenlendi. "Huzur ve sükun yeniden sağlandı."

Yani binlerce kişi kurşuna dizildi. İşkence de öldürüldü. Stadyumlara dolduruldu. Şili halkına kan kusturuldu ve de sessizce "Vatan millet sakarya" Nutuklarının ardı sıra Bakır yeniden İTT'ye peşkeş çekildi.

belgelerle

FAŞİZM ve T

Kendisine barışseverliğinden ötürü Barış ödülü verilen KİSSİNGER Amerikan kongresinde anlattı bunları hiç utanmadan ve de yüzü kızarmadan. Ama ası utanması gerkenler bu adamı barışsever olarak tanıtanlardır.

Diğer ülkeler de de benzeri olaylar oluyor. Bu okulda okuyan generallerden Papadopulos 1967 yılında Yunanistan'da darbe yaptı.
FAİK TÜRÜN 12 Mart darbesinin baş planlayıcılarındandır ve bugün kontr-gerilla faaliyetlerinin perde arkası adamıdır.
Nikaragua'da zalim ve kan içici ulusal muhafızlar Başkomutanı bu okul (Fort Bragg) mezunudur. Ve bununla övünmekte idi. Ama ona hakettiği dersi Nikaragua halkı verdi. Diğerlerinin de vakti yakındır.

KONTRGERİLLA ve TÜRKİYE'deki faaliyetleri

Önce Kontr-gerillacıların eğitimine bir göz atalım. Kontr-gerilla eğitimi T.C. silahlı kuvvetlerinin her kademesinde sürdürülmektedir. Eğitim amacıyla kullanılan yayınların hepsi Amerikan patentli CIA patentlidir.

Bu kitaplardan en önemlisi GALULA adlı CIA ajanının yazdığı "Ayaklanmaları Bastırma Hareketleri - Teori ve Tatbikatı"adlı kitaptır.GALULA basit bir ajan değil. Cezayirde Cezayir halkına karşı savaşmış, Çin'de Yunanistanda iç savaş sırasında görev almış, karşı gerilla hareketlerin yönetmiş birisi. Ve tüm gözlemlerin bir kitapta toplamış. Kitap 1965 yılında Genel Kurmay tarafından basılmış ve ordu'ya dağıtılmıştır.
Bizim bu yazıyı okuyanlardan bazılarınız belki de askerliğin Jandarma komandosu olarak yapmıştır. Ve belki de Ereğli de Komando eğitim merkezinde komando eğitimi görmüştür. Hatırlayanınız olur, eğitimin amacıyla bir KİTAP okutulur bu okulda, "ÖZEL HARP DERSLERİ" adı altında. *Bu kitap daha sonra de adını anacağımız CIA* ajanlarının çeşitli kitaplarından derlenmiştir ve eğitimin amacı şu cümle ile anlatılır.

KONTRGERİLLACILARIN EĞİTİMİ

KONTRGERİLLA ve TÜRKİYE'deki

FAALİYETLERİ

"TEK ERİ, KENDİ MEMLEKETİNİN VATANDAŞLARINA KARŞI SAVAŞMAYA HAZIRLAR"

İşte özet budur ve tek kelime eklemeye dahi gerek yoktur.

Niçin 4-5 yaşındaki çocuklar "Dur" emrine uymadı diye kurşunlanıyor?
Niçin Tarişli işçilerin, gecekondulu anaların babaların üzerine ordu birlikleri saldırıyor? Niçin Ordu Komutanları bizleri, işçileriyle köylüsü dargellrlisiyle "DÜŞMAN" ilan ediyorlar, ve niçin iç düşmana karşı savaştan bahsediyorlar?

Bütün bu sorulara cevap bu tek cümlenin içinde mevcuttur. Silahlı kuvvetlerin her kademesinde yapılan bu eğitimlerde kendi vatandaşlarına karşı savaşmak öğretiliyor. Bu konuda temel olarak okutulan başka kitaplar da mevcut. Önce bu kitaplardan bir liste sunalım ve sonra içlerinde neler var onları görelim.

Kitabı Çıkaran Makam	Kitabın Adı	
Gn.Kur.Bşk. yazarı:Suzanne Labin (CIA ajanı)		Komünist Propaganda Taktikleri
yazarı: Tugg.Aubrey Dixon (Amerikan Kontr-Gerilla görevlisi		Komünist Gerilla Savaşları
US-Army FM 31-16 (ABD Kara Kuvvetleri)		Counter-Guerilla Operations (Kontrgerilla Hareketi)

Bu kitapları artırmak mümkün. Peki içlerinde ne var bu kitapların. Neler öğretiliyor köylü işçi çocuklarına. Niçin Asker Memet anasına bacısına kurşun sıkabiliyor?

1965 yılında Kara Kuvvetleri Komutanlığı bir kitap yayınlar ve çeşitli askeri birliklere dağıtılır. ST 31-15

"Kara Kuvvetleri Komutanlığı Sahra Talimatnamesi *Gayrinizami Kuvvetlere Karşı Harekat*" adı bu kitap Amerikan ordusunun FM 31-15 nolu kitabının tercümesidir. Bu kitapta Silahlı Kuvvetlerin yeraltı faaliyetleri şöyle özetleniyor. "Adam öldürmek, bombalama, silahlı soygunculuk, işkence, kötürüm hale getirme, adam kaçırma suretiyle tedhiş, olayları tahrik, misilleme ve rehinelerin alıkonulması, bir tesis, bölge, mahsul ve kolaylık tesisinden faydalanmayı önlemek maksadıyla kundakçılık, su baskını, tahrip, kimyevi ve biyolojik maddelerin kullanılması ve diğer hareketler."
Yanlış okumuyorsunuz, bunlar T.C. Silahlı Kuvvetlerine öğretilen şeyler. Yanlız bu kadarla kalmıyor. Daha da fazlası var.
CİHAT AKYOL ismini duymuşsunuzdur. Ordu'yu general iken 4 senen Kontrgerilla örgütlenmesinin lideri durumunda idi. Özel Harp Dairesini Yönetti - İşte bu AKYOL 1971 yılında Genel kurmayca basılan bir yazısında şunları yazıyor:
"Polis harekatı ... Emniyet kuvvetleri (her türlü Polis) Jandarma birlikleri, avcı ve koruma birlikleri ve ordu birliklerince yapılan bir harekattır ... Bu harekat: Tecrit, yol, tıkaması, arama ve müsadere, blok kontrolu, tedhiş gibi taktikleri ihtiva eder. Gayri nizami harp unsurlarının tutuklanması ve sorgulanması, örfi idare ilanı, askeri hükümet kurulması, (*) hüviyet kartı ihdası, halkın sokağa çıkma yasağı, toplantıların tahdidi, ve men'i, sansür gibi tedbirler polis harekatını tamamlar."

KONTRGERİLLA ve TERÖR

Ülkemizde bugün sürüp gitmekte olan yoğun saldırı ve katliam olayları kendiliğinden, tesadüfen olmamaktadır. Hepsi son derece bilinçli, sistemli örgütlenmekte ve hayata geçirilmektedir. Ve hepsini altına aynı imza vardır: KONTRGERİLLA.

Amaçlarına ulaşabilmek amacıyla kan dökmeyi temel görev bilen KONTRGERİLLACILAR yürüttükleri faşist katliam ve cinayetleri iki ayrı düzeyde el alıyorlar: şuursuz terörizm, seçilmiş terörizm.
"Şuursuz terörizmden maksat ... alaka toplamak ve halkın dikkati bir defa çekildikten sonra gizli olarak bulunan taraftarları cezbetmektir. Bu da gelişigüzel yapılan terör hareketleriyle, bombaların patlatılmasıyla, yangın çıkarmakla, suikastler yapmakla ve mümkün olduğu kadar fazla seyirci cezbedebilecek şekiltoplu olarak, koordine edilerek ve ayarlı bir şekilde yapılır. Bu tip harekler için gayet az bir insana ihtiyaç vardır."
Başlangıçta yapılacak bu faaliyetleri derhal seçilmiş terörzm takip etmelidir. "Seçilmiş terörizm çarçabuk şuursuz terörizmi takip eder. Bundan maksat halkı mücadeleye sokmak ve asgari olarak halkın pasif suç ortaklığını temin etmektir. Bu da,

*) MHP uzun zaman - özellikle Ecevit iktidanı döneminde - sıkıyönetim ilan edilsin, ordu idareye el koysun diye bağırdı ve Maraş katliamı ile sonuçlanan bir dizi eylemler gerçekleştirdi. Demekki bir bildiği varmış.

Böylece Kontr-gerillanın faaliyetinin hedeflerini daha yakından görme imkanı buluyoruz. Sıkı yönetim ilanı, askeri hükümetle beraber sokağa çıkma yasağı, her türlü şiddet eylemi, bombalama, işkence ... Bütün bunları yapacak olan da "sabotaj" ve "tedhiş" bölümlerine sahip yeraltı örgütleriyle Emniyet kuvvetleri, Jandarma ve ordu birlikleridir.

ÜRKİYE II

memleketin muhtelif yerlerinde baz kimseleri, halkla en yakın teması olan küçük rütbeli hükümet memurlarını polis, postacı, belediye reisi, belediye meclisi azası ve öğretmen gibi insanları öldürerek yapılır. Yüksek derecedeki hükümet memurlarının öldürülmesiyle bir gayeye hizmet edilmiş olmaz. Çünkü, yüksek derecedeki hükümet memurları halktan uzakta bulunduklarından bunların öldürülmesi halk için bir misal teşkil etmez."

Türkiye bu satırları yaşadı ve hergün yaşıyor. Öğretmenler, öğrenciler, işçi liderleri hep bu bilinçli cinayetlerin kurbanı oluyorlar. Silahlı saldırılara sadece bu kişiler hedef değildir.
"Liberal fikirli olanlar arasında asi ile anlaşmaya meyyal olan kimseler terörist taaruzlara hedef teşkil ederler." Doğan Öz niçin öldürüldü? Bedrettin Comert, Cahit Tütengil, Karafatioğlu niçin öldürüldü? Amaçları neydi?
Bu soruların cevabını bu satırlarda buluyoruz. Tüm bu cinayetler ne "insanlık düşmanı 3-5 manyağın" işidir, ne de de kendini bilmez serserilerin. Bilinçli ve örgütlü, eller veriyor kararı. Geriye uygulamak kalıyor. Onu da MHP yapıyor.
Sık sık duymaktayız; faşistlerin mahallelerden haraç topladıklarını. Haraç vermeyen esnaf'ı ise tehdit etmekte, direneneleri öldürmektedirler. Çoğumuz bunları o mahallede örgülenen 3-5 lümpenin, serserinin işi olarak görmekteyiz. Oysa bu işin de kitapta yeri var. Bakın bu konu da ne deniyor: "İlk taratarlara halktan para toplama vazifesi verilir. Paranın harbe kuvvet ve kudret veren bir şey olması sebebiyle, para toplama işinin bazı önemli tesirleri vardır ... Para yardımında bulunmayı reddedenlerden birkaç kişi öldürülür. Bu gibi suikastlar bir misal teşkil ettiği sürece kıymetlidir, onun için bu gibi katliam harekatları gizli olarak yapılmamalarıdır."

Yani esnafı, bakkal, manav, manifaturacı, herkesin gözü önünde kurşuna dizeceksin.

Kontr-gerillanın terör faaliyetleri sadece bunlarla sınırlı değil. Şöyle yazıyor Cihat AKYOL:
"Bazı ahvalde propaganda için istismar edilmek üzere mürettip olaylar meydana getirilir. İsyancıların yaptığı intibaını verecek yağma ve katliam, ırza tecavüz olayları ele alınabilir. Ancak hemen bilinmelidirki konu çok hassastır; yer zaman, şekil ve mahiyeti itibarıyla ustalık gösterilmezse, tersine karşı koymaya zarar getirebilir."
Orduya, açıkca yağma, katliam ve ırza tecavüz görevi veren bu general'in sözleri kontr-gerillanın nasıl bir örgüt olduğunu anlamaya yeter.

12 Mart döneminde Kültür Sarayı yakıldı. Eminönü Araba vapuru, Marmara gemisi batırıldı. Sık sık Hürriyet gazetesinde, Tercüman gazetesinde şu haberlere rastlıyoruz "Teröristler içme suyumuza zehir kattılar, "Suları içmeyin", "Fabrikaya bomba kondu", "İstanbul köprüsüne sabotaj". Bu tür eylemlerin devrimciler tarafından yapıldığı izlenimi verilmeye ve devrimciler halkın gözünden düşürülmeye çalışılıyor. Oysa gerçek nedir?

Kontrgerilla denen örgüt fabrika, baraj, havayolları, tren gibi halkın çok sık bulunduğu yerlere bombalar koymakta ve böylece ortalığı daha çok karıştırabileceğini zanntmektedir. Bu taktiği gene CİHAT AKYOL'dan dinleyelim:

"Halkı mukavemetçilerden ayırmak için sanki ayaklanma kuvvetleri yapıyormuş gibi, müdahale kuvvetlerince, zulme kadar varan haksız muamele örnekleri ile sahte operasyonlara başvurulması tavsiye edilir."
Böylece devrimciler halkın gözünden düşecek ve devrimci mücadele kolayca boğulacaktır. Oysa bu iş o kadar kolay değildir. Bu konuda biz devrimcilere önemli görevler düşüyor. Hangi eylemin halk yararına olup olmadığını seçmek bulmak; ve bu tür eylemlerin devrimciler tarafından yapılmayacağını halka anlatmak zorundayız.

JANDARMA GENEL KOMUTANLIĞI BELGESİN–DE KONTRGERİLLA

Türkiye de mahalleler basılıyor. Gazetler "Kurtarılmış Bölgeler ele geçti" diye başlık atıyor. İnsanlar gözaltına alınıyor. Ve kendilerinden aylarca haber alınamıyor. Bu baskınların hiçbir kanuni gerekçesi yoksa niçin yapılıyor? Gözaltında tutma süresi 24 saat iken niçin birçok kişiden aylarca haber alınamıyor?
Bu konuda "GİZLİ" dir kaydıyla basılan (ki yine CİA Patentlidir) Jandarma Genel Komutanlığına ait bir kitapta şu bölümler yer alıyor. "HALKA KARŞI BASKI EMİRLERİ. Bölgedeki Erkek Kadın Çocuk bütün fertleri nezarate al.
Nezarete aldıklarını ancak münasip makamlardan verilecek emirle serbest bırak.
Yerli halkın desteğine engel olucu ve bölge halkını kontrol altına almak amacıyla lüzümlu planlı tedbir ve tertipleri devam ettir. Karşı gerilla harekatında baskın tekniklerini kullanmak için her zaman fırsat ve olanak vardır ve mutlaka kullanılmalıdır."

Evet tüm bunlar T.C. Silahlı Kuvvetlerinin görevleri. Burada bir parantez açalım ve Kontrgerilla'nın sivil örgütlenmesi üzerinde biraz duralım.

MHP ve KONTRGERİLLA

İlerde Kontrgerilla'nın bugünkü durumu üzerinde dururken bu konuya yeniden döneceğiz. Ama burada sadece klasik faşist hareketle CİA, MİT, Kontrgerilla hareketleri arasındaki bağı kurmağa çalışacağız.
Bilindiği gibi MHP klasik Türk Milliyetçiliği'nin aşırı yorumu üzerine kurulmuş bir hareketir. "Temel çizgisi saldırgan milliyetçiliktir" diye de tanımlayabiliriz bunu. Türkiye'de özellikle yoksullaşan, dağılmakta olan kapitalizm öncesi unsurlar içersinde kendisine bir taban aramaya çalışmaktadır.
Her ne kadar emperyalizme, kapitalizme karşı olduğunu söylese de bu partinin doğrudan CIA tarafından örgütlendiğinin belgeleri mevcuttur. İsterseniz bu işi yine Kontrgerilla belgelerinden takip edelim.

tanesi, devrimci güçleri bastırabilmek için halkı örgütleyebilmek yani bir taban yaratabilmektir. Bu konuda daha önce adını andığımız GALULA adlı ajanın Genelkurmay'ca yayınlanan kitabında aynen şöyle deniyor:
"Durum ve şartlar ne olursa olsun, esas mesele mücadeleye iştirak eden halkı teşkilatlandırmaya başlamaktır. Bu da mahalli liderleri mesuliyetli makamlara ve idari mevkilerine getirerek yapılır."
Yani işe göze kestirdiğin kişileri önemli mevkilere getirerek başlayacaksın. Fakat bu yeterli değildir.
Çünkü:
"Yeni liderlerin mahalli halk üzerindeki otoriteleri en fazla idari bir görünüme sahiptir. Liderliğin politik alana da uzanması isteniyorsa, bu ancak bir parti vasıtasıyla olabilir."
O zaman bir parti şart. Bu parti nasıl olacak, özellikleri nelerdir yine Kontrgerilla belgesinden takip edelim :

"...Mahalli liderlerden kafi miktarı biraraya gelip birleştikten sonra, herhangi milli teşkilat içinde guruplaşmalıdırlar...Ayaklanmaları bastırmakla görevli olan tarafın siyasi partisi kendi mensuplarını çok daha dikkatle seçmelidir. Üyelerinin çokluğundan ziyade kalitesine güvenmelidir."
Peki böylesi "kaliteli" (siz cani, katil anlayın) insanlar nasıl bulunacaktır? Bu tür ilk elemanları Kontrgerilla kendisi buluyor. Gerisini ise bu elemanlar yapıyor. Bu da belgelerde şöyle yer alıyor:
"Ayaklanmayı bastırmakla görevli olan kuvvetlerin bu liderleri bulduğu gibi, bunlar da halk arasında muharip kimseleri bulmalıdırlar. Bulunacak muharip kimseleri birarada tutabilmek için bu liderlerin yardıma, desteğe ve bir siyasi partinin rehberliğine ihtiyaçları vardır."
Evet herhalde fazlaca birşey yazmaya gerek yok. MHP ve Ülkü Ocakları'nın niçin yıllardır, "biz devletin güvenlik güçlerine yardımcıyız" dedikleri anlaşılmıştır. Bu örgütler Kontrgerilla örgütlenmesinin sivil kolunu oluşturmaktadırlar.

KIBRIS ve MHP

Kontrgerilla'nın MHP ile yaptıkları ortak faaliyetin en gözle görünenleri Kıbrıs'ta oluyor. Burada birçok şeyi gizlemeye dahi gerek görmüyorlar.
Bugün özellikle MHP'li katillerin Kıbrıs üzerinden yurtdışına çıkarıldıkları bilinen bir gerçek. Kıbrıs'ta bulunan Özel Harp Dairesi'nin Özel Kıbrıs Şubesinin doğrudan buradaki faşistleri eğittiği ve MHP ile örgüt arasındaki bağın SADİ SOMUNCUOGLU tarafından gerçekleştirildiği açığa çıktı. Ama buradaki faşist örgütlenmenin bir tarihi var.
Kıbrıs'taki Kontrgerilla faaliyetleri üzerine belli belgeler ele geçti. Bu belgeleri Aydınlık Gazetesi 28-29-30 Eylül 1978 tarihinde şöyle veriyordu :

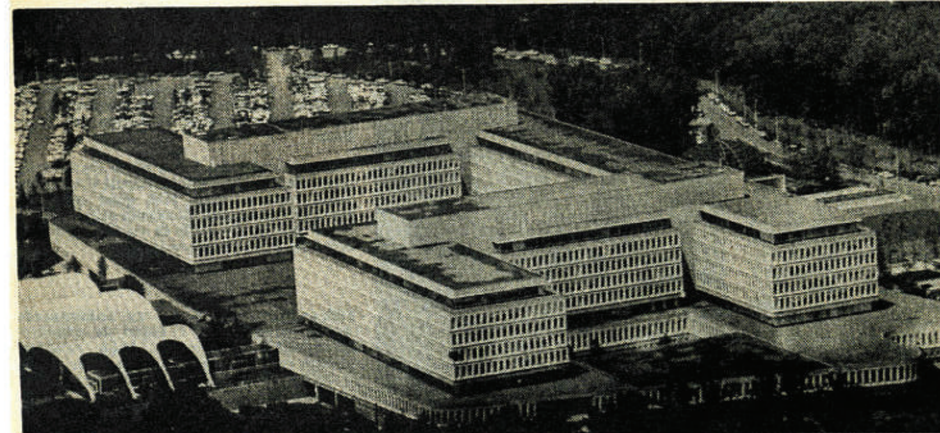
" . . . Kıbrıs'taki Kontrgerilla faaliyeti ile 12 Mart darbesi arasında da yakın bir bağ var. 12 Mart'ın beynini oluşturan Kontrgerilla ekibinin birçok elemanı, daha önce Kıbrıs'ta yetişti.
Ordu içinde, faşist cuntanın destekçisi olan elemanlar Kıbrıs'daki görevliler arasından seçildi. 12 Mart döneminin ünlü isimleri, Albay Ali Elverdi ve Albay Kemal Yamak Kıbrıs'ta Kontrgerilla faaliyetlerinin başını çektiler. Elverdi ve Yamak'ın hazırlık faaliyetleri sonucu 1969 yılı sonlarından itibaren, Kıbrıs'tan Türkiye'ye vurucu güç olarak öğrenciler ve gençler sokuldu. Bu gençler Kıbrıs'taki TMT'ye bağlıydılar. Özel Harp Dairesi mensubu Hava Albay Mehmet İnan'ın 12 Mart'taki operasyonlarda daire elemanlarının kullanılması önerisinin bu gençlerle ilişkili olduğu sanılıyor. Bu vurucu güç gençlerin çoğunluğu bugün Kıbrıs'ta. Rauf Denktaş, bunları en üst derecelere terfi ettirdi . . . "

" . . . Örgütün MHP'yle bağını Sadi Somuncuoğlu sağlıyor. Kıbrıs'taki Gençlik, Spor ve Halk Eğitimi Dairesi Başkanı olan Fikret Kürşat, silah sevkiyatını yönetiyor.
Örgütün başı Kenan Coygün, Denktaş'ın partisi içindeki MHP'li kanatla ilişki halinde. Mersin'le bağlantıyı, MİT ajanı Özcan adlı şahıs yapıyor. İki ay önce Magosa Limanında yüklü miktarda silah yakalandı. . . "

" . . . "TİREBOLU" MUHRİBİ MUHABERE SUBAYI ÜSTEĞMEN HALİL HASKIRIŞ TARAFINDAN BİR BAVUL ORDU MALI SİLAH MHP'LİLERE VERİLDİ.
Olay açığa çıktı ancak, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Adli Müşaviri Enver Tuğ tarafından örtbas edildi. Haskırış ve suç ortağı Ali Özcan serbest dolaşıyor. KTBKK Askeri Mahkemesi'ndeki dava bir buçuk yıldır sürüyor . . . "
Şimdiye kadar sadece onların belgelerinden Kontrgerilla'yı tanımaya çalıştık. Amaçlarını ve orduyu bu amaç doğrultusunda nasıl örgütlediklerini gördük. Önümüzdeki sayıda bazı eylemlerinden örnekler vereceğiz, gene belgelerle ama en önemlisi bir soruya cevap aramaya çalışacağız NE YAPMALIYIZ?

Evet, bu faşist saldırı terör ve dehşet furyasına karşı NE YAPMALIYIZ?

Devam edecek

CIA'nın Genel Merkezi

Şili

'ZAFERE YA DA ÖLÜME KADAR'

MÜCADELESİYLE ŞİLİ

Şili, Yarur, Edvards, Sumar, Ros, Matte gibi bir avuç büyük sanayicinin Errazuriz, Ocagavya, Bulnes, Prieto gibi büyük toprak sahibi bir kaç sülalenin ve bunlarla işbirliği yapan Amerikan tekellerinin pençesinde 50 yıldan beri azgın bir sömürü ve talana maruz kalan bir Güneyamerika ülkesidir.

150 yıldır sömürgeci güçlerle ve onların yerli işbirlikçileri ile Şili halkının mücadelesi 1970 de Unidat popular (Halk Birliği) hükümetinin kurulmasıyla yeni bir dönüm noktasına girmiştir.

Salvador Allende'nin cumhurbaşkanlığını yaptığı ve bugün hala üzerinde bazı revizyonist çevrelerce "Olurmuydu, olmazmıydı" diye tartışma yürütülen Halk Birliği özünde neydi? Tabanındaki çoğunluğu işçi sınıfının temsil ettiği K.P. (Komünist Parti), S.P. (Sosyalist Parti) ve ağırlıkla orta ve küçük burjuvaziyi temsil eden H.D.P. (Hristiyan Demokrat Parti)nin koalisyonundan oluşan, Halk Birliği Hükümeti burjuvazi içindeki bir çelişkiden yararlanıp iktidar olduğu 1970 lerde sosyalizmi kuracağını ilan ediyordu. Oysa oynadığı tarihi rolde konumu bir burjuva devletine hükümet olarak, kanuni yoldan seçilmişliği idi ve görevi ancak burjuva devletinin yürütme organın resmi kontroluydu, ama sağ yaşama, yargılama organları, vergi, devlet hesaplarını, orduyu ve genel olarak brokrasiyi elinde tutuyordu. Şilideki ordu, diğer Güneyamerika ülkelerindeki ordunun aynı yapısına sahipti. Neydi bu yapı...? Senatör Pioxmire, verdiği bir demeçte "1945 - 1971 yıllarında 70 bağımsız ülkeden 320 bin personelin askeri eğitimi için ABD'nin 175 milyar dolar harcadığını açıklarken 1965 yılında ABD askeri yardımlar dairesi müdürü Wood, Güneyamerikan subaylarının hemen hepsinin ABD yada Panama kanalı bölgesinde eğitimden geçmiş olduklarını" kıvançla belirtiyordu.

Şili silahlı kuvvetleri, senede 500 Milyon dolar gelir getiren 1,1 Milyon dolarlık amerikan yatırımlarının, önemli endüstri dallarının % 13,2 sinide dolaylı kontrolünde, % 30,4 ünü direkt, elinde bulunduran emperyalizmin ülke içindeki biricik sigortası ve koruma polisinden başka ne olabilirdi.......!

Halk Birliği hükümeti, "Kapitalist devlet mekanizmasının tahrip edilmesi" gerekliliğini baştan reddetti, Kapitalist sistem içerisinde özüne dokunmadan reformlarlarla anti-emperyalist savaşımı başarabileceğine inanıyordu. Kendini K.P'nin "Barış içinde toplumsal ilerleme" gibi geleneksel teorilerine teslim ederek, reformlar uğruna sosyalizm için mücadeleyi belirsiz bir tarihe bıraktı.

Halk birliği hükümetinin ekonomik ve politik amaçları şöyle sıralanabilir. Ekonomide, geçmiş H.D.P. dönemindeki durgunluktan kurtulup ekonomiyi canlandıracak bazi acil tedbirler almak, kuvvetli bir devlet sektörü oluşturarak emperyalizmin iktisadi temelini yıkmak. Politik olarak burjuva devlet mekanizmasının tüm kontrolünü eline geçirmeyi amaçlıyordu, bu hedefe varmak ise ancak yeni bir anayasa çıkarmakla olabilirdi, aynı zamanda ekonominin doğru olarak çalışmasını sağlamak, sağın sabotajlarından korunmak için yeni halk örgütleri kurulmasını gündeme getirdi. Kırsal kesimde CERA tarım reformları merkezleri ve köylü konsülleri, şehirlerde devlet kontrolü altındaki fabrikalarda üretim komiteleri ve idare konsülleri kuruldu. İlk aylarda halk birliği hükümetinin tedbirleri iyi işledi. Ekonomik tedbirler başarılıydı, işsizlik oranı % 6'dan % 3,8'e düştü, üretim kapasitesi endüstiride % 75'den % 90'a çıkarıldı, % 26,5 lık enflasyon % 22 de tutuldu. 1971 belediye seçimlerinde ise sonuç halk birliği hükümetinin zaferi idi, Tüm sağ partiler oyların % 36,2 'sini alırken hükümet % 50,9 unu aldı. Artık emperyalizme tehlike çanları çalınmıştı, karşı saldırı başlatıldı.

Devlet mekanizmasındaki kontrolün ağırlığına, kitle iletişim araçlarına, (Örneğin basılan gazetelerin %65'ine) üretim araçlarının çoğunluğuna hala burjuvazi sahipti ve başta ABD, olmak üzere emperyalizim, Dünya bankası, ithalat ihracat bankası, Inter-Amerikan gelişme bankası, uluslar arası para fonu krediyi kesti ve büyük endüstrinin devlet kontrolüne geçmesi işlemi yattı.

ABD, Şili ekonomsinide geleneksel kredi mekanizması ile kontrol altında tutuyordu. Allende cumhurbaşkanı olduğu sıralarda, Şilinin dış borçları 3 milyon doları aşmaktaydı, ve borçların ödenmesi ancak yeni borçlar alarak mümkündü. ABD'nin emriyle uluslar arası kredi kuruluşları, Allende hükümetine yeni borçlar vermeyi reddetiler ve eski borçlar üzerinde anlaşmaya varılması için görüşme isteğinde bulundular. Görüşmelerde Şilinin borçları ödeme süresi 8 yıl daha uzatıldı ama buna karşılık uluslar arası para fonu Şili ekonomisini kontrol altında bulunduracak iyi işleyip işlemediği (!) hakkında borç veren kuruluşlara bilgi verecekti. Böylece emperyalizm ekonomik ablukayı gerçekleştirdi. Üretim kapasitesi düşürüldü, yüksek talep ve yetersiz arz, ağır enflasyon karaborsacılığı doğurdu. Temel ihtiyaç maddelerinin yokluğu ve kuyruklar halkı kasıp kavuruyordu. Fiatlar bir kalemde %100 arttı . Aşırı derecede güvensizlik ve hoşnutsuzluk içinde olan orta sınıflar hükümete karşı tavırlarını değiştirdiler ve hala halk birliği koalisyonunda olan HDP açıktan açığa askeri bir darbeye göz kırpmaya başladı. Bir miktar kitle destekli aşırı sağ partiler, kamyon sahiplerinin grevi ile planlarını başlattılar. Ardından doktorlar, mühendisler, havayolları pilotları, avukatlar, banka memurları sempati grevleri düzenlediler. Partia y libertad ve Comando Rolando Matus gibi örgütlü silahlı faşist guruplar işçi sınıfına ve halka açık saldırıyı başladılar. Hükümet iyice zayıflamıştı. Halkın ise böyle bir saldırı karşısında kendisini koruyacak ne örgütü nede silahı vardı. Sosyalist parti ve MIR'ın desteği ile kurulan yeni örgütler ve koordine komiteleri bir yandan mülk sahiplerinin iradeleri dışında üretimi devam ettirme mücadelesi veriyorlardı. Ancak 1973 eylül darbesiyle Şilide karşı devrimci dönemin başlatılması engellenemedi. Şili burjuvazisinin desteği ile Pinochet cuntası, Sili işçi sınıfının tüm ideolojik ve ekonomik kazanımlarını yok etmek amacıyla iş başına Pinochet yönetimindeki Şili tekelci burjuvazisinin ekonomi politikası şöyle özetlenebilir kısaca.

a)
Açık faşizim koşullarında işçilerin her türlü *istemleri için mücadelelerini engellemek*, ücretleri *mümkün olduğunca düşük tutmak.*

b)
Sermaye birikimi bunalımına son vermek için ihracatı arttırmak, bu amaçla Şili parasının değerini sürekli düşürerek tüm üretimi dünya *pazarına dönük yapmak, tüketim mallarının* ithalini önlemek, fiatları serbest bırakarak iç pazara yönelik üretim yapan orta ve küçük burjuvaziyi tekellerle rekabet içine sokup yok etmek.

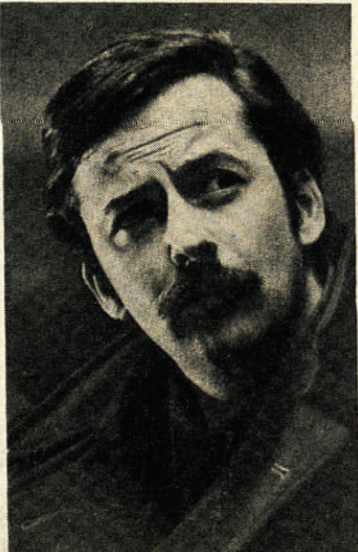
İç pazarı daraltan, üretimin tek amacını ihraacat haline getiren, halka en temel tüketim mallarını bile çok gören bu ekonomi politika siyasi anlamda da kanı, zulmü, zorbalığı getirecekti şüphesiz. 1973'lerden beri Şilide yaşananlar artık emperyalistlerin bile Pinochet cuntasını dünya kamuoyu önünde laflarla olsa kınamasını gerektirecek boyutlardadır. Sadece tekellerin çıkarlarını gözeten, işçi sınıfıyla birlikte tekelci olmıyan her cinsten burjuvazininde ölüm fermanını yazan cunta yönetimi, Hıristiyan demokrat partinin bile muhalefetini kazanmıştır çoktan. Halk birliği döneminde "silahlı kuvvetler, aşırı uçlarla savaşmada devletin varlığının yegane koruyucusudur" diye övgüler düzen HDP yönetisi Frei silahlı kuvvetlerin sivil bir yönetimle denetlenmesini önermektedir bugün.

Kanlı Pinochet cuntasının tümüyle ezemediği yer altında örgütlenmesini hala devam ettiren Şili solunun gündeminde ise iki ayrı temel görüş vardır bugün.

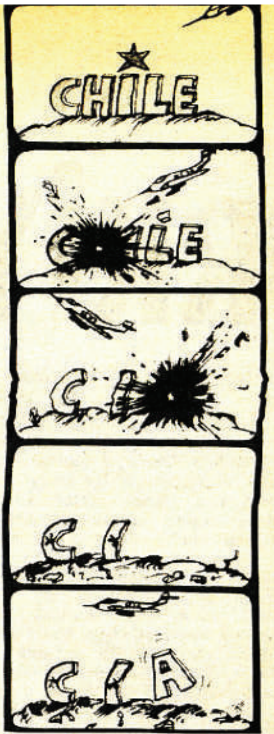
1)
Burjuva muhalefeti özellikle HDP ile ittifakın temel alınması gerektiğini ileriye süren görüş SKP (Şili komünist partisi)ne aittir.

2)
Faşist diktatörlükle savaşımda devrimci mücadeleyi yürütecek temel gücün, işçi sınıflı ve halk güçlerinin birliği olduğunu ancak cuntadan zarar gören, ona karşı çıkan bazı küçük ve orta burjuvazi kesimlerininde direnişte yer alabileceğini savunan görüş (MIR) Şili devrimci soluna aittir.

Askeri faşist diktatörlüğü yıkma mücadelesiyle sosyalizme kesintisiz bir biçimde yönelecek Demokratik halk devrimi mücadelesinin çakıştığını söyleyen MIR, bu yüzden tekelci *burjuvazinin alternatif temsilcisisi olan HDP* ile ittifak kurulamıyacağını, hatta Halk birliği hükümetinin devrilmesi ve Allendenin katledilmesi olayında payı olan HDP yöneticilerinden hesap sorulması gerektiğini söylemektedir.

Miguel Enrigue

Geniş kesimleri direnişe kazanma doğrultusunda yürütülen kitle çalışmasıyla birlikte, silahlı propaganda aşamasından geçerek, silahlı mücadele biçimlerini hazırlıyarak, örgütleyerek, geliştirerek halkın askeri gücünün oluşturulması gerektiğini savunan MIR'ın gündeminde şu örgütlenme biçimleri bulunmaktadır.

a)
legal örgütler: Darbe sonrasında, cunta yönetiminin denetimindede olsa sözde sendikalar ve bazı kitle örgütleri, kadın örgütleri, sanat ve spor kulüpleri vb. çalışılabilecek örgütlerdir.

b) yarı legal örgütler: Darbeden sonra kendiliğinden ortaya çıkan yasalarda yeri olmamakla birlikte, yasalmış gibi varlığını sürdüren örgütlerde örneğin kilisenin barış komiteleri, işsizlere, ve siyasi tutuklulara yardım ve haklarını savunma komiteri gibi komiterde çalışmak.

c)
illegal örgütler: Gizli olarak kurulan sendikalar, cuntanın yasakladığı sol partiler ve direnişin devrimci ve toplumsal gücü olan, yaratmanın motoru Direniş komiteleri.

MIR'ın önderliğini yaptığı direniş komiteleri, açık faşizmin dayattığı bir zorunluluk olarak giderek yaygınlaşmıştır ve Şilide halk güçlerinin birliği fiili bir biçimde direniş komitelerinin yaygınlaşmasıyla birlikte gerçekleşmektedir.

Direniş komiteleri, bir siyasal cephenin temelini oluşturan örgütler değillerdir, Şilideki sınıf mücadelesinin koşullarına uygun bir tür kitle örgütleridir ve çalışmaları gizlilik esasına dayanır. İşyeri, mahalle, köy, okul gibi çeşitli birimlerde kurulan direniş komiteleri halk direniş hareketinin ruhu ve motorudur. İçinde çalışmak isteyen herkese açık olan direniş komitelerinin ilişkilerini, sürekli çekirdeği oluşturan üst düzeyde komite başkanları sağlar. Direniş komiteleri kendi bölgelerindeki tüm direniş eylemlerinin esgüdümünü sağlar ve bunlara önderlik eder. Kitleden soyutlanmış bir silahlı propagandayı reddeden MIR işçi sınıfının ve kitlelerin savaşma ruhunu ve somut çıkarlarıyla doğrudan bağlantılı olan eylemlerle geliştirir ve silahlı propagandanın koşullarını yaratmayı savunur.

SKP ile olan görüş ayrılıklarına rağmen ve direniş komiteleri içinde SKP nin tabanında çalıştığı halde, MIR sekter bir tavır takınmamıştır ve elbetteki Şilideki diktatörlüğün yıkılması, işçi sınıfının ve halkın kurtuluşu, devrimci sürecin ilerlemesi, Tüm devrimci ve halkın çıkarlarını savunan partilerin güçlü bir direniş cephesinde birleşmesinden geçecektir.

Şilinin mücadelesini kısaca böyle özetledikten sonra aşağıda 1974 yılında Miguel Enrigue'nin öldürülmesinden sonra MIR genel sekreterliğine getirilen başkan Allendenin yeğeni Andres Pascal Allende ile 1979 da yapılan bir röportajdan bölümler yayınlıyoruz.

...

- MIR politik komisyonunun son açıklamasında Arrayan çatışmasının * başarı ile sonuçlanmasında,halkın yardımı ve birlik ruhunun, başarının en büyük etkeni olduğu söylenmekte ,bu konudaki görüşünü daha etraflıca açıklarmısın ?

- Evet bu olayın halkın diktatorya'ya karşı bir zaferi olduğunu söylüyoruz. Çünkü işçiler ve onların aileleri hatta çocuklarının yardımlarıyla diktatörlüğün aramalarından kurtulduk.

MİR

Onlar bizi evlerinde sakladılar,yer değiştirmemizi sağladılar, örgütle ilişkiye geçirdiler, silah ve malzeme taşıdılar. Biz bu olayı aynı zamanda birliğin başarısı olarak görüyoruz. yardım edenler arasındaki çeşitli partilere mensup yoldaşlar,bir an bile tereddüt etmeden MİR'i dayanışma içinde desteklediler. Bunların büyük bir kısmı kendi insiyatifleriyle oluşturdukları direniş komitelerinde çalışmakta,diğerleri ise demokratik kitle örgütlerinde yer almaktadır.
Bütün bunlar,birlik ve dayanışmanın başarısını Arrayan çatışmasında açıkça gösterirken, diktatörlüğün nasıl bozguna uğrayacağını da öğretmiştir. İşçilerin,militan sol güçlerin ve diktatörlüğe karşı olan tüm kesimlerin birleşmeleri halinde,diktatörlük yalçın kayalara çarparak parçalanacaktır.

- Bu öğretiyi nasıl yaymak zorundayız ?

- Çok basit,yoldaşların yaptığını uygulamamız gerekir. Her fabrikada,mahallede,üniversitelerde, köylerde,işçiler,memurlar,aydınlar ve sanatkarlar arasında . . .

- Gazeteciler arasında damı ?

- Pek tabi,senin yaptığın gibi. Haberleşme işçilerinin örgütü kuruldu. Solun tüm kesimleri ve diktatörlüğe karşı olan güçler oradada temsil edilmekte artık.

- Haklısın Pascal yoldaş.

- Ekonomik talepleri savunabilmek,ve böylece halkın bağımsız demokratik mücadelesini ilerletebilmek için toplumun her kesiminde birleşmeli ve kitle örgütlerini güçlendirmeliyiz. Sendikalar,komşuluk gurupları,evsizler komiteleri,gençlik gurupları vb. . Bunlara paralel olarak direnişin illegal örgütlerini genişletmeliyiz. Pek tabii ki sendika ve diğer legal kitle örgütlerinin yerini almak için değil. Bilakis tam tersi olarak direnişin üyeleri legal ve yarı legal kitle örgütlerinde de yerlerini almalı,kitle örgütlerinin mücadelelerini ilerletmeli ve güçlendirmelidir.
Her kitle örgütü cephesinde,en kararlı ve mücadeleci kişilerden oluşan bir çekirdeği kurmalıyız. Böylece kendimizi baskıya karşı savunabilecek örtülü (gizli) örgütler kurmamız gerekiyor. Bu çekirdek diktatörlüğe karşı propagandayı yayacak, diktatörlük tarafından takip edilenlere yardım edecek. Böylece mücadeleyi ilerletip yönlendirecek bir motor olacaktır.
Arrayan çatışmasında görüldüğü gibi gizli örgütlenmenin çekirdeği direniş komiteleridir. D.K leri solun tüm partileri ve diktatörlüğe karşı eğilimde olan kişilerden oluşmaktadır. Birleşmişlerdir ve ortak olarak diktatörlüğe karşı savaşmaktadırlar.

- Burjuva muhalefeti ile yalnız ve tek olarak ittifaka gitmek isteyen bir gurup lider olursa,solun birliğinin kaynaşması mümkünmüdür ? Solun bu partilerine,karşı tavır koymak daha iyi olmazmı ?

- Hayır,bu korkunç sekter bir tutumdur. Karşı koyulacak bir şey varsa o da diktatörlüktür. Diktatörlüğe karşı verdiğimiz bu savaşta ilerleyebilmek için,temelli bir biçimde tüm halk güçlerinin birliği gerekmektedir.
Diktatörlüğü ve büyük sermayeyi devirmek için, "diktatörlüğe karşı olan diğer burjuva kanadı ile birleşmeyi temel alan bir siyasi cephe oluşturulması" gibi şaşkın inancı,MİR daima kararlı bir biçimde reddetmiştir. Burjuva muhalefet kanadının özünü temsil eden Hristiyan demokrat yönetim, diktatörlüğün gittikçe yıpranması tehlikesi karşısında büyük sermayenin bir iktidar alternatifidir.
Egemen sınıf sivil hükümete geçiş sürecini başlatma konusunda görüş birliği içindedir. Bu hükümet kitleleri kandıracak,çok sınırlı özgürlükleri getirecek,fakat yine ordunun baskı gücüne sırtını dayayacak,böylece yerli ve uluslararası sermayenin çıkarlarını koruyacaktır. Hrıstiyan demokrat parti yönetimi,tekellerin iktidarının yıkılması için mücadele etmemektedir,büyük sermayenin diktatörlüğü için yeni bir maske olmaya çalışmaktadır. Dolayısı ile tekelci sermayenin bu kukla adamları,hiç bir zaman halk ile birlikte olamazlar. Amaçları ise tam tersi olarak halk hareketini bölmek, sosyal demokrat eğilimlerin gelişimi için kesin zemin hazırlığı yapmak,sol partileri,Hrıstiyan demokratlara bağımlı kılmaktır.
Ne yazıkki gerçek şunu gösterdiki..Solun geleneksel liderlerinin(Şili Komünist Partisi) solun birliğini bırakıp,burjuva muhalefeti ile imkansız ve hayali birliği aramalarında,ağır sonuçlara yol açacak bu politika karşısında,MİR çok hassas ve dikkatli davranmak zorundadır. Solun geleneksel kesimleri pratik olarak pasifistliğe mahkumdur. Diktatörlüğe karşı mücadelede alternatif gösterilebilecek yetenekte olmadıklarını ispatlamışlardır. Fakat buna rağmen biz solun partilerine,militanlarına,ve yönetimine karşı mücadelede bulunmadık.Tam tersi somut önerller ile solun tüm partilerine birleşmek ve ortak bağımsız demokratik mücadele için çağrıda bulunduk.
Diktatörlüğün devrilmesi için burjuva muhalefeti ile ittifaka dayalı hayallere kapılınmaması ve demokratik devrimci halk iktidarı için yalnız kendi güçlerimizi saymamızı ve kitlelerin direnişini güçlendirmemiz gerektiğini defalarca ısrarla savunduk.

- Diktatörlüğe karşı halkın birliğinde,ve aynı şekilde solun birliğinde ilerleme oldumu Pascal yoldaş ?

- Özellikle son iki sene içinde halkın birliğinde ve solun birliğinde çok kazanım olduğu inancındayım. Fakat açıkça söylemek gerekirki bu sol partilerin yönetimlerinin çalışmaları ile olmadı. Diktatörlüğe karşı mücadelede halkın birleşmesindeki ilerleme,öncelikle işçi kitlelerinde ve başka halk kesimlerindeki kendiliğindenci (spontan) eğilimlerin sonuçlarıdır. Bu güçler mücadelenin aktifleştirilmesiyle beraber,cuntaya karşı koymak için başarının,halk güçlerinin birliğinden ve organizesinden geçmesinin kaçınılmaz olduğunu tespit etmişlerdir.
İşte bu eğilim ilerleme kaydederek tabanda kendisini göstermektedir. Kısır tartışma ve bölünmelerden bıkkın ve birlikten yana olan sol kesim militanları,diktatörlüğe karşı olan mücadeleyi sendikalarda,gecekondu bölgelerindeki örgütlenmelerde,öğrenciler arasında ve eğitim alanında geliştirmek ve kendilerini D.K.lerinde örgütleyip gizli propogandayı yaymak,silahlı direnişe başlamak ve pratik,etkili bir biçimde diktatörlüğe karşı direniş savaşına katılmak için uğraşmaktadırlar.

- MİR'in çalışmaları şu anda temel olarak silahlı propagandayı hedeflemektemidir ?

- MİR silahlı direnişi, diktatörlüğe karşı en gerekli ve en haklı biçim olarak görmektedir. Şu anda MİR silahlı eylemleri,kendisini sindirme saldırılarına karşı savunma,ajitasyon ve propagandanın desteklenmesi,baskıcıların ve hainlerin cezalandırılması,küçük sabotaj eğlemlerinin desteklenmesi,ve baskı mekanizmasını şaşırtacak bazı eylemlerde kullanmaktadır. Fakat MİR şu ana kadar geçen birbuçuk sene içinde burjuvazinin güvenlik kuvvetlerine karşı tam bir saldırıya geçmedi. Sebebi ise,bugünkü şartlarda kuvvet dengesi açısından böyle bir eylem çizgisini,direniş ve partimiz için taktik olarak uygun görmediğimizdir. Biz askeri olarak zayıf örgütlü ve dar kapsamlı direnişle büyük askeri kuvvete sahip gerici güçlerle askeri çatışmaya girilmesini önliyeceğiz. Ancak bu MİR'in diktatörlük ile askeri çatışmaya girmeyi reddettiği anlamına gelmez,tam tersine biz, bunun gerekli olduğunu savunuyoruz. Fakat girilecek çatışmanın askeri ve siyasi başarılı olabilmesi için,kitlevi karekter alması gerektiğine inanıyoruz. Onun için şu andaki temel çalışmamız,partimizin güçlendirilmesi ve kitle cephelerinde örgütlü direnişin gelişmesidir. Bugünkü baş sorunumuz, partiyi , direnişi artan ölçüde kitlelerin daha iyi yaşam için verdikleri mücadelelerle birleştirerek yaratmaktır. Ancak devrimci güçlerin ve solun birleşmesi, örgütlü kitle direnişinin güçlendirilmesi, ve burjuva güvenlik kuvvetlerindeki çelişkinin keskinleşmesi bize kitlelerin askeri direniş eylemlerinin başarı ile yürütülmesi olanağını verecektir.

- Diktatörlüğün 11 Eylül 1973'den beri MİR'e indirdiği darbeleri MİR nasıl değerlendirmektedir?

- Diktatörlük en yoğun baskı gücünü MİR'e karşı uyguladı neden? Çünkü MİR solun bir partisi olarak darbeden sonra çok çabuk örgütlendi ve direnişin diktatörlüğe karşı mücadelesini ilk andan itibaren yönetti.
Şili'nin zor şartlarında yalnızca vahşi olmakla kalmayıp üstelik, üstün askeri araçlarada sahip olan düşmanın darbelerinden daha fazla kaçınabilmek mümkün değildi.
Aktif direnişi yürüten, ajitasyon ve propagandayı yapan, işleten, ücret mücadelesini destekleyen, çeşitli cephelerde D.K.lerini örgütleyen bir örgüt kaçınılmaz olarak düşmana izler bırakmaktadır. Bunlar illegal çalışmalardaki yanlışlığın ve zayıflığın diktatörlük tarafından izlenmesi bu hataların darbe indirmede diktatörlük tarafından kullanılmasıdır.Alternatif şu olabilirdi, hiçbir şey yapmamak, kendini fes etmek, ülkeyi terk etmek, hareketsiz olmak. Eğer biz bunu yapsaydık muhakkakki bu kadar darbe yemiyecektik. Fakat bunun siyasi sonuçları çok daha büyük olabilirdi. Çünkü eğer bugün biz Şili'de mücadele etmezsek, diktatörlüğü devirmek, halk hareketinin gerilemeden kurtulması, devrimci güçlerin burjuva gericiliğini yenmesi, ve işçi sınıfının ve halkın istemi olan sosyalist toplumun kurulmasını başaramayız. Proleter devrimin geleceği ve halkın umutları, bizlerin bu günkü mücadelesine bağlıdır.

Bizim tecrübesizliğimizin de aldığımız darbelere katkısı oldu. Onlarca yıl kitleler ve Şili solundaki yoldaşlar, yönetimleri tarafından yalnız legal mücadeleye hazırlandılar. Bunlar, açık mücadele, seçim mücadelesi, barışçıl çalışmalardı. Ülkemizde illegal mücadelenin biçimleri tanınmıyordu, sol, burjuvazinin askeri baskısına karşı silahlı direnişi yürütmede kötü hazırlanmıştı. Gizli çalışmamız öncelleri çok zayıftı. Diktatörlüğün bize karşı kullanabileceği yanlışlıklar yaptık. Aynı tecrübesizlikten, ilk bakışta mücadeleye hız verebileceğimize inanıyorduk. Oysa gerçekte gerekli organik güce sahip değildik ve kitlelerin geri çekilme durumları tahminimizden de fazla idi. Darbelere ödemek zorunda olduğumuz ücret çok acılıydı, yüzlerce yoldaş öldü, binlercesi hapisanelerde. Miquel Enriquez, Dagoberto Perez ve onlarca yönetici nitelikte yoldaşın kayıpları telafi edilemiyecektir. Fakat tüm bu fedakarlıklar boşuna değildir, eğer şili'de kalmasaydık, ilk gününden itibaren diktatörlüğe karşı mücadeleyi yüklenmeseydik, kitlelerin yeniden örgütlenmesini ilerletmeseydik, bugün günden güne genişleyen ve ilerleyen halk hareketi olamazdı.

İran Kürt Örgütlerinin Ortak Açıklaması

Yigit İran Halkları!

Yigit Kürt Halkı!

Kürdistan halkının bir bütün olarak parti, örgüt ve ilerici dini ve politik şahsiyetlerin haklı uğraşlarını desteklediği anda, İmam Humeyni nin 26 Hazalver (11.ay 1979) günkü mesajında, Kürt halkı üzerindeki politik,ulusal,kültürel ve ekonomik baskıların kaldırılması gerekliliğini tekrarladığı ve Kürdistan sorununun esenlikle çözümlenmesinin yolununaçtığı bu hassas tarihi koşullarda Kürt halk hareketinin ilgilileri olarak bizler,bir kez daha Kürt halkının ani taleplerini açıklar ve aşağıdaki noktalar üzerinde Hükümet özel heyetiyle görüşmeye hazır olduğumuzu ilan ederiz.

Bizler,yılmaz Kürdistan halkının tümünde, 58 yılı Sermavez ayının altısı (6) olan salı günü (Kasım 1979 başları çn.) öğleden sonra saat 2 de Kürdistan'ın tümünde boydan boya toplu genel mitingler yaparak, aşağıdaki istekleri ve SEYİD İZEDİN başkanlığındaki Kürdistan politik örgütleri temsilcilerinden oluşan Kürt Halk Temsilciler Heyetini desteklediklerini göstermelerini diliyoruz.

Yine biz, boydan boya İran'ın tüm örgüt, parti ve ulusal politik şahsiyetlerinden Kürdistan halkının haklı davasını var güçleriyle desteklemeye davet ediyoruz.

1) Kürdistan'ın özerkliği resmen tanınmalı ve bu Anayasa'da yer almalıdır.

2) Şu anda İlam, Kirmanşah, Kürdistan ve Batı Azerbeycan gibi dört vilayette bölüştürülmüş olan Kürt halkının oturmakta olduğu topraklar birleştirilmeli ve özerk bir parça olarak tanınmalıdır.

3) Kürdistan yerleşiklerinin (oturanlarının çn.) tümünün katılmasıyla gizli, doğrudan doğruya ve serbestçe yapılacak bir seçimle Kürdistan Ulusal Meclisi oluşturulmalıdır. Bu Meclis, Özerk Bölgenin asayiş, sosyal, ekonomik ve kültürel tüm işlerini yönetecek "Kürdistan Özerk Hükümetini" seçmelidir.

4) Kürt dili okuma, yazma, yönetme ve Kürdistan'daki bütün kurumlarda resmi dil olarak tanınmalıdır. Okullarda ilk dördüncü yıldan sonra Kürtçenin yanında Farsça'da okunmalıdır. Farsça boydan boya tüm İran yönetiminin resmi dili olmalı ve Kürdistanda'da resmi dil olarak kabul olunmalıdır.

5) Ülkenin (İran'ın çn.) genel bütçesinden Kürdistan için konulacak pay, ulusal baskının bir sonucu olarak Kürdistan'ın ekonomik geri kalmışlığını giderecek şekilde olmalıdır.

6) Kürt halkının temsilcilerine Merkezi Hükümetin yönetimine katılma olanağı verilmelidir.

7) Uzun vadeli ekonomik programlar, dış ticaret, mali ve sürüm politikası, ulusal savunma (askeri) ve dış politikaya ilişkin işlerin tümü Merkezi Hükümetin elinde olmalı, diğer iç işler ise Özerk Kürdistan organlarınca yürütülmelidir.

8) İnanç ve Mezhep serbestisi ile parti, toplantı yayın, yazma ve konuşma özgürlüğü gibi demokratik özgürlükler boydan boya tüm İran'da korunmalıdır.

SEYİD İZEDİN HUSEYNİ
İRAN KURDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ
İRAN KURDİSTANİ DEVRİMCİ EMEKÇİLER ÖRGUTU
İRAN HALKI FEDAİLERİ GERİLLA ÖRGÜTÜ - KURDİSTAN SEK.

HALKIN DEVRİMCİ KÜLTÜRÜNÜ YARATMA YOLUNDA:

FATSA HALK KÜLTÜR ŞENLİĞİ

Nisan ayı içinde Fatsa'da bir halk kül- şenliği düzenlendi. 8-14 Nisan tarihleri ısında, 7-8 yaşındaki çocuklardan 70 ya- ıdaki dedelere-ninelere kadar, işçi kızlarla şları yazmalı köy kadınlarının, civar il ve elerden gelen halk kitleleriyle devrimci ıçlerin ve Ankara'dan İstanbul'dan gelen ıatçı, bilim adamı, gazeteci ve aydınların, etle çeşitli kesimlerden binlerce kişinin şadığı devrimci coşku, gerçek bir kültür ıyı olarak gerçekleşti. Tüm katılanların iplerinde - bilinçlerinde emekçi halkları- zın kendi güçlü kollarıyla gerçekleştirece- aydınlık geleceğine ait unutulmaz izler akarak...

Bu gerçekte, halkın kendi-devrimci ge- eğini yaratma savaşının bir parçasıdır; *lkın devrimci kültürünü yaratma savaşıdır.*

Yerleşik burjuva anlayış, sanat ve kül- ü burjuva egemenliğinin ve burjuva yaşam zının bir parçası olarak getirmektedir. halde Devrimci kültür savaşı da bugünkü :men - burjuva kültürüne karşı, *halkın dev- ıci iktidarını ve yeni bir yaşam tarzını rma mücadelesinin bir parçası* olacaktır; eysel çıkar, bencillik ve emekçi kitlelerin litik pasiflik içinde tutulması gibi burjuva layışlarını esas alan bir kültür yerine, her- 'den önce halkın kendi iktidarını kurma ndisinin ve toplumun yönetimine katıl-), halkın yaratıcılığının geliştirilmesi, kol- tiflik temeli üzerindeki yeni bir ilişkiler eminin (yeni-sosyalist bir yaşam tarzının) şturulmasını esas alan Devrimci bir halk türünün geliştirilmesi mücadelesi olacak- ..

- Böyle bir uğraşın bugün için "gerek- ' olduğunu ve bütün bunların "devrim rasına ait bir sorun olduğunu" söyleyen- bulunabilir. Bu tür düşünce eğilimlerinin atlığını vurgulamak da gereklidir. Çünkü, yle bir anlayışla gerçek bir devrimin başa- ması sözkonusu bile olamaz. İkincisi, daha e Direniş Komiteleri konusundaki broşü- müzde belirtildiği gibi; "*Devrimciler (ko- nistler), gelecek (yeni) toplumun öncüle- r. Bugünkü her yönüyle çürümüş, bireysel arlar temelinde yükselen toplumsal siste- karşı, yepyeni bir toplumun, yepyeni bir ın ilişkileri sisteminin öncüleridir. Devri- ı propagandası bir anlamda bu yeni top- ısal ilişkiler düzeninin kitlelere açıklan- adır da. Devrim mücadelesi, bugünkü düzenin sınırsız kötülüklerine karşı gelecek (hayali!) günlerin sınırsız güzelliklerine methiyelerden ibaret olamaz. Bugün devrim için savaşırken, bir yandan da kollektiflik temeli üzerine kurulu olan yeni yaşam tarzını, devrimci bir yaşam tarzını nasıl kendimizde somutlamak durumundaysak, halkla ilişkilerimizin ileri bir konumda olduğu (Devrimcilerin "kontrolü" altındaki) bölgelerde de ayrı şekilde bu yeni toplumsal ilişkilere ait unsurların yeşerip gelişmesi için çalışılması gerekir.*"(DY, S.30, s.5).

Bugün, geleneksel burjuva anlayışları her yönüyle tam bir bozuma uğramıştır. Emperyalist ülkelerdeki toplumsal ilişkiler her yönüyle bu yozluğun çözülmenin ve iflasın bir aynası gibidir.

Bizde ise, emperyalist kültürün baskısı altında çarpıtılmış, yoz-burjuva kültürü ile eski feodal kültürün karılmasından oluşan kozmopolit bir niteliğe sahiptir egemen sınıfların kültürü. Ve şimdi egemen sınıfların ve mevcut düzenin her alanda yaşadığı bunalım, toplumsal ilişkiler ve kültürel alanlarda olanca şiddetiyle yansımaktadır: İçki-kumar-esrar-seks partileri ile doldurulmuş; bireysel tatmin unsurunun daima ağır bastığı, çocuklarının mirasına konmak için ana babasının ölümünü beklediği, insanların birbirlerinin karısına, kızına, nişanlısına göz diker hale geldiği, hırsızlık, başkalarına kazık atma, haksız kazanç, rüşvet, karaborsa, başkalarının güç durumda kalmalarından yararlanmanın yaygın davranış biçimlerinin oluşturduğu, birbirine güvenmeyen, daima korku ve umutsuzluk içindeki, mutsuz insanlarla dolu bir toplumsal ilişkiler sistemi olarak sergilenmektedir burjuva düzeni...

Ve "Fatsa" bütün bunlara karşı gerçek bir "manifesto"dur. Egemen sınıfların her yönüyle çürümüş, yozlaşmış toplumsal ilişkilerine karşı *yepyeni bir toplumsal düzen adına* yapılmış gerçek bir *"meydan okuma"*dır. Eşitlik - kardeşlik - özgürlük ve kollektiflik temeli üzerinde kurulu, insanların birbirleri ile sevgi, güven ve dayanışma içinde oldukları, acılarını - sevinçlerini, mutluluklarını ve coşkularını birbirleriyle paylaştıkları yepyeni bir toplumsal düzeni, gerçekleşmesi mümkün olmayan bir ütopya olarak göstermeye çalışanlara karşı (7-8 yaşındaki çocuklarımız, 70 yaşlarındaki dedelerimiz, ninelerimiz, işçi kızlarımız, gençlerimiz ve aydınlarımız - yani tümüyle o büyük coşkuyu yaşayanlar ve yaratanlar tarafından) yapılmış gerçek bir *"meydan okuma"*dır "FATSA"...

YENİ MC VE IMF ÜLKEMİZİ EMPERYALİSTLERİN ÇİFTLİĞİ YAPMAK İSTİYOR!

15 Nisan'da OECD toplantısında Türkiye'ye 1 milyar 161 milyon dolar borç verme vaadinde bulunuldu. Hükümet, koparabildiği bu borç vaadlerini bir zafer olarak değerlendiriyor. Bu zaferlerini kamuoyuna "ekonomiyi kurtardık", "Türkiye'yi bir ekonomik yıkımdan kurtardık", vb. sözlerle tantanalı bir şekilde sunuyorlar. Hatta bu tantanayı o kadar ileri götürüyorlar ki, kendilerinin memleket kurtarmış muzaffer komutanlar olarak görülmesini talep etme komikliğine kadar vardırıyorlar. Örneğin, tarihe bir kara mizah olarak geçecek olan, "bizim bu başarımıza sevinmeyen olabilir, memleketin kurtulmasından üzüntü duyanlar olabilir, ama bu memleket hepimizindir ve başarımızdan herkes sevinmelidir" sözlerini sarfetme cüretini bile gösterebiliyorlar.

Memleketi kimden ve nasıl kurtarıyorsunuz? Emperyalistlerin vereceği borçlar memleketi nasıl kurtarır; alacağınız borçların bedeli nedir, bu borç vaadlerini alabilmek için neler verdiniz? IMF'nin ve emperyalist tekellerin sömürge ekonomilerinin kurtulmasına yardımcı olduğu nerede görülmüştür? Emperyalistler bu borçları sizler vatan kurtaran aslanlar olasınız diye mi veriyorlar acaba?, vb. sorularla Yeni MC'cilerin halkı kandırmak umuduyla başvurduğu demagojilerle ve şaklabanlıklarla uğraşmayı bir tarafa bırakalım.

Gerçek durum nedir? Yeni MC'nin yapmış olduğu ekonomik uygulamalarıyla ve dış borçlanmayla ortaya serilen durum nedir? Ekonominin kurtarılması mıdır, yoksa emperyalizmin ülkemiz ekonomisini bütünüyle kontrolü altına almış olduğu ve her istediğini yaptırabildiği gerçeğinin bir kez daha anlaşılması mıdır?

Bugün Türkiye'de yaşayan herkes ülke ekonomisinin emperyalizmin sömürüsü ve kontrolü altında olduğunu ve ekonominin ayakta durmasının (ayakta durmak denebilirse!) veya yıkılıp tam bir ekonomik kaos ve sefalet halinin hüküm sürmesinin, emperyalistlerin iki dudağı arasından çıkacak bir çift söze bağlı olduğu gerçeğini Yeni MC'nin ekonomik uygulamaları sayesinde daha iyi kavramıştır.

Ülkemizi dolaylı ve ekonomik yöntemlerle sömürü altına almış ve ekonomiyi kendine bağlamış olan emperyalizm, bugün ekonomiyi doğrudan ve buyruklarla yönetebilmektedir. Bugün Türkiye hükümetlerinin ekonomiyi yönetmek veya yönlendirmekte en küçük bir insiyatifi kalmamıştır. Türkiye ekonomisinin yönetimi ve yönlendirilmesinde bütün "yetki" ve insiyatif, başta IMF olmak üzere emperyalist kuruluşların elindedir; ve IMF ekonomiyi buyruklarla yönetmektedir.

Yeni MC hükümetinin almış olduğu bütün ekonomik önlemler ve bundan böyle uygulayacağı bütün politikalar, IMF emirlerinin yerine getirilmesinden ibarettir. Yeni MC ile birlikte Türkiye'nin kendine ait "resmi" bir ekonomik politikası artık gereksiz hale getirilmiş; ekonomik politika IMF'nin buyruklarının yerine getirilmesi uğraşısına dönüştürülmüştür. Bu buyrukların yerine getirilmesinde takip edilecek yöntem ve uygulanılacak tekniklere kadar herşey IMF tarafından yazılıp ellerine verilmektedir. Bu kadarla da kalınmamakta, IMF bu yöntem ve tekniklerin uygulanıp uygulanmadığını, verilen borçların nerede ve nasıl kullanılacağını takip etmektedir. O kadar ki, IMF tek tek işletmelerin çalıştıracakları işçi, ödeyecekleri ücret, üretecekleri mal miktarı ve cinsi hakkında ve malların gideceği pazarlar hakkında emredici müdahalelelerde bulunmaktadır.

Bu durumda Türkiye'nin bağımsız bir ekonomisi olduğundan söz edilebilir mi? Yeni MC'nin ekonomiyi kurtarmasından veya memleketi kurtarmasından söz edilebilir mi? Ekonomiyi veya *memleketi kurtaran(!) birileri varsa* eğer, onun IMF olması lazim gelmez mi?

Sonuç olarak Yeni MC, emperyalist tekellerin ve bunların yerli işbirlikçilerinin ülkemiz üzerindeki sömürülerinin artırılmasının ve sömürünün tam bir talan haline dönüştürülmesinin bütün koşullarını oluşturmak amacını güden IMF direktiflerini uygulamakla, emperyalizmin istediği yeni bir ekonomik düzeni yerleştirmekte kararlı olduğunu göstermektedir. Emperyalizm de bugün, Yeni MC eliyle ve Yeni MC sayesinde, Türkiye'yi istediği yöntemlerle sömüreceği bir arpalık haline getirmek üzere lüzumlu gördüğü bütün tedbirleri aldırtabilmekte, emperyalist tekellerin keyfini kaçırabilecek bütün engelleri ortadan kaldırabilmektedir.

Ancak, gerek Yeni MC'nin gerekse emperyalizmin hesaba katmamakta ısrar ettiği bir faktör var. İşçi sınıfının ve çalışan bütün halk kesimlerinin bu çılgınlık derecesine yükselen sömürme hırslarına sessizce ve kölece boyun eğmeyeceği gerçeği var. İşçi sınıfı ücretlerinin dondurulması, toplu sözleşme haklarının gasbedilmesi manevralarına sessiz kalmayacaktır. Halk hayat pahalılığına zamlara sessizce boyun eğmeyecektir. Ve bir bütün olarak halkın sömürüden kurtulma mücadelesi emperyalizmin ve Yeni MC'nin iştahını kursağında bırakacaktır.

Hiçbir baskı ve zulüm işçi sınıfını ve diğer halk sınıflarını emperyalizmin Yeni MC eliyle sağlamaya çalıştığı kölelik düzenine razı edemeyecektir.